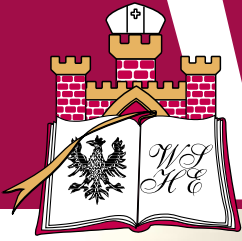

Gazeta Semestralna Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku

Vladislavia

ISSN 1427-9061

nr 23, luty 2007 r.

rok założenia 1996

<http://www.wshe.pl>

Teatr Mocnych Wrażeń

Wybraliśmy WSHE!

e-learning

w WSHE we Włocławku

Dzięki licznym programom strukturalnym wspierającym budowę społeczeństwa informacyjnego w naszym kraju dostęp do sieci publicznej stał się powszechny. Wyzwaniem dla każdej instytucji, w tym dla każdej wyższej uczelni, jest określenie własnej formy istnienia w otoczeniu o nowych możliwościach dostępu do informacji. W naszej uczelni podjęte zostały działania mające na celu wdrożenie platformy *e-learningowej* umożliwiającej stosowanie nowych metod kształcenia, z wykorzystaniem technik teleinformatycznych bazujących na powszechnym dostępie do Internetu. Najważniejszymi planowanymi rezultatami realizowanych w WSHE projektów jest umożliwienie każdemu pracownikowi naukowemu zamieszczanie treści dydaktycznych w sieci publicznej, kontakt ze studentem za pośrednictwem Internetu, utworzenie nowych kierunków studiów *e-learningowych* oraz uruchomienie kursów komercyjnych skierowanych do pracowników firm i przedsiębiorstw naszego regionu.

Wdrożenie nowych form e-kształcenia w uczelni, która nie ma na tym polu doświadczeń, jest procesem bardzo złożonym. Dlatego też opracowane zostały dwa projekty, które pozwolą możliwie najlepiej rozwinąć nową formę z efektywnym wykorzystaniem potencjału naukowo-gosposh. Celem pierwszego projektu jest stworzenie platformy *blended learningowej*, która umożliwi zamieszczanie materiałów dydaktycznych uzupełniających programy klasycznych trybów studiów. W pierwszej fazie projektu zajęcia będą uzupełnieniem, a w miarę rozwoju będą zastępowały zajęcia stacjonarne. Niewątpliwie pierwszy projekt ułatwi kadrze naukowej oswojenie się z narzędziami informatycznymi niezbędnymi do konstruowania materiałów w postaci elektronicznej, ich publikacją w sieci oraz z nowymi sposobami kontaktu ze studentem.

Projekt drugi obejmuje wdrożenie w WSHE platformy pełnego *e-learningu*, a w rezultacie — poszerzenie oferty edukacyjnej o kierunki studiów *e-learningowych*. W praktyce oznacza to znaczny wzrost zasięgu oddziaływania naszej uczelni, a także zachętę do podjęcia nauki przez osoby, które nie dysponują czasem koniecznym do podjęcia studiów tradycyjnych.

Projekt ustawy związanej z *e-learningiem* przewiduje następujące proporcje zajęć: dla studiów stacjonarnych zajęcia z wykorzystaniem Internetu nie mogą przekroczyć 30 procent, dla studiów niestacjonarnych — 70 procent.

Współczesny student, mając do wyboru kierunek kształcenia, na którym forma uczestnictwa w zajęciach pozwoli mu kontynuować pracę zarobkową, nie zablokuje możliwości wyjazdu za granicę, czy nie stanie na przeszkodzie równoległego podjęcia innego kierunku nawet na innej uczelni, niewątpliwie chętniej zdecyduje się na pobieranie nauki w formie *e-learningu*. Idąc dalej za tą myślą, można z dużym prawdopodobieństwem powiedzieć, iż na rynku usług edukacyjnych pozostaną tylko te uczelnie niepubliczne, które będą dostosowane do wymagań stawianych przez kandydatów na studia oraz wykorzystujące najnowsze metody dydaktyczne.

Robert Nowak

e-learning — nauczanie na odległość z wykorzystaniem technik komputerowych i Internetu, oznacza wspomaganie dydaktyki za pomocą komputerów osobistych, CDROM i Internetu. Pozwala na ukończenie kursu, szkolenia, a nawet studiów bez konieczności fizycznej obecności w sali wykładowej. Wspiera również tradycyjny proces nauczania. E-learning to tylko jeden z elementów edukacji, dlatego edukacja w czasie rzeczywistym dotyczy znacznie obszerniejszego zasięgu usług niż e-learning. Narzędzia e-learningu to specjalnie przygotowane programy komputerowe BSCW (ang. *Basic Support for Cooperative Work*) czy CSCW (ang. *Computer Supported Cooperative Work*), strony internetowe, fora dyskusyjne, poczta elektroniczna, czat, wideokonferencja (źródło: Wikipedia).

blended learning — e-learning mieszany — idea blended learningu polega na wykorzystaniu kilku metod nauczania — najczęstszym i najefektywniejszym połączeniem jest zestawienie technik e-learningu ze szkoleniem tradycyjnym.

SPIS TREŚCI

Inauguracja roku akademickiego 2006/2007

Przemówienie JM Rektora
dr. Wojciecha Gulina 4

Praca człowieka w teraźniejszości
i w przyszłości — wykład
prof. dr. hab. Zygmunta Wiatrowskiego 7

PROGRAMY

OFERTY KOMUNIKATY 10

„W projekcie skupiamy się na tym, aby dostarczyć studentom jak najwięcej praktycznej wiedzy i dobrych przykładów, gdyż, kończąc uczelnię, otrzymują ogromną wiedzę teoretyczną, jednakże tę praktyczną muszą zdobywać wyłącznie sami. Poprzez inkubator mogą oni bez wielkich nakładów finansowych założyć własną, wymarzoną firmę, która za kilka lat może stać się prężnym przedsiębiorstwem, dającym miejsca pracy mieszkańcom miasta i okolicy”.

Inkubator Przedsiębiorczości
w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej, s. 12

Z WYDZIAŁÓW 16

„Współdziałanie w Akademickiej Spółdzielni Pracy pracowników uczelni, studentów i absolwentów tuż po studiach oraz zaprzyjaźnionych ekspertów powinno sprzyjać wyrabianiu wśród spółdzielców ducha przedsiębiorczości, nabywaniu kompetencji, odpowiedzialności za siebie i swoje otoczenie oraz gotowości do współpracy”.

Kto chce — szuka sposobu..., s. 21

OD STUDENTÓW 26

„Każda osoba w Samorządzie ma przypisaną funkcję, każdy odpowiada za swój zakres działania, ale w razie potrzeby wspólnie staramy się pomóc. Jesteśmy zgraną grupą, w której panuje bardzo koleżeńska atmosfera. Znajdujemy też w sobie wsparcie, które i Ty możesz otrzymać, a które każdemu z nas jest, lub bywa, potrzebne”.

Samorząd Studencki, s. 27

WYDARZENIA 28

„Dlaczego współczesny świat wymaga od nas znajomości języków?, dlaczego studiowanie i praca za granicą to nic trudnego?, dlaczego włoskiego najlepiej uczyć się latem, a polskiego zimą? — na te pytania odpowiedzieli goście i uczestnicy spotkania promującego naukę języków obcych”.

Uczymy się języków obcych, s. 28

BIBLIOTEKA 30

„Konsorcja biblioteczne, bo o nich właśnie mowa, to mniej lub bardziej sformalizowane organizacje zrzeszające pewne grupy bibliotek. Zazwyczaj zawiązywane są one dla realizacji określonego celu, np. wdrażania wspólnego systemu komputerowego, tworzenia katalogu regionalnego lub centralnego, pozyskiwania nowoczesnych źródeł informacyjnych”.

Razem czy osobno? Rzecz o konsorcjach bibliotecznych, s. 30

KRONIKA 33

na okładce:

zespół Teatru Mocnych Wrażeń
po spektaklu „Opowieść wigilijna”
(18 grudnia 2006 r.)

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2006/2007

**Czcigodni Goście,
Szanowni Państwo,
Drodzy Studenci!**

Dzisiejsza inauguracja roku akademickiego 2006/2007 jest już dwunastą w historii Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku. Z pierwszej we Włocławku uczelni, po Wyższym Seminarium Duchownym, staliśmy się jedną z największych w regionie kujawsko-pomorskim. Wyznacznikiem naszej drogi do sukcesu są cztery filary aktywności — jakość, dostępność, otwartość, nowoczesność. Jakość kształcenia oraz warunki studiowania są dla nas sprawami pierwszorzędnymi. Wysoki poziom procesu dydaktycznego w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej potwierdzają nie tylko Państwowa Komisja Akredytacyjna, rankingi publikowane w opiniotwórczych dziennikach i periodykach, ale sami studenci i absolwenci. W Polsce działa już ponad czterysta uczelni wyższych, studiuje prawie dwa miliony osób. Obserwowany od początku lat dziewięćdziesiątych XX wieku szybki wzrost współczynnika skolaryzacji w naszym społeczeństwie

wymusił przeprowadzanie kontroli jakości kształcenia przez niezależnych ekspertów. Cieszymy się i jesteśmy dumni z tego, że kierunki studiów w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej zyskały pozytywne oceny Państwowej Komisji Akredytacyjnej. W latach 2003–2006 procedurze akredytacyjnej podlegały studia stacjonarne i niestacjonarne prowadzone na czterech kierunkach: ochronie środowiska (studia pierwszego stopnia — inżynierskie), filologii polskiej (studia pierwszego stopnia — licencjackie), pedagogice (studia pierwszego stopnia — licencjackie i studia drugiego stopnia — magisterskie) i administracji (studia pierwszego stopnia — licencjackie). Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku jest więc jedyną uczelnią niepubliczną w województwie kujawsko-pomorskim, która posiada akredytacje na czterech kierunkach. Należy również dodać, iż kierunek pielęgniarstwo, uruchomiony w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej

w semestrze letnim 2003/2004, uzyskał bardzo wysoką ocenę Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkolnictwa Medycznego działającej przy Ministerstwie Zdrowia. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna jest jedyną

**Przemówienie
Jego Magnificencji
Rektora Wyższej Szkoły
Humanistyczno-Ekonomicznej
we Włocławku
dr. Wojciecha Gulina**

uczelnia niemedyczna i jedyną niepubliczną w Polsce, która otrzymała Certyfikat Akredytacyjny na cztery lata.

Te sukcesy nie byłyby możliwe, gdyby nie wkład i zaangażowanie pracowników naukowo-dydaktycznych i administracyjnych. Uczelnia to ludzie, ci studujący i ci pracujący. Zawsze stawialiśmy i stawiamy na specjalistów w każdej dziedzinie. Wysoko kwalifikowana kadra naukowa wykładająca w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej jest gwarantem dobrego przygotowania studentów. Często słyszę zarzuty, że skoro student płaci, to musi zdać bez żadnego wysiłku, nie przykładając się do pracy. Nic bardziej mylnego. Wychodzimy z założenia — skoro płaci, to wymaga! Dlatego priorytetem dla naszych pracowników jest praca dla studentów i ze studentami. Może zabrzmi to nieskromnie, ale często słyszymy od naszych absolwentów słowa uznania dla tego, co robiliśmy dla nich podczas okresu studiów.

Mamy świadomość, iż studiowanie to zdobywanie wiedzy, doświadczeń i podnoszenie kwalifikacji, z drugiej jednak strony wiąże się to ze sporymi kosztami osoby studium. W Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku student znajdujący się w trudnej sytuacji finansowej może liczyć na pomoc. Mimo licznych zaopowiedzi, mimo regulacji prawnych nasz student nie spotyka się z pomocą ze strony innych instytucji, np. w postaci fundowania stypendiów. Naszym celem jest jednak tworzenie korzystnych warunków studiowania

dla jak największej liczby osób. Od dwóch lat studenci z uczelni publicznych i niepublicznych korzystają ze stypendiów socjalnych na takich samych prawach. Zachęcam szczególnie Państwa, którzy za chwilę staną się pełnoprawnymi studentami, abyście dowiadywali się, z jakiej pomocy materialnej możecie skorzystać. W ubiegłym roku taką formą pomocy zostało objętych ponad tysiąc trzysta osób. Spodziewamy się podobnej puli ministerialnej dotacji, która w całości zostanie rozdysponowana na stypendia. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku, przedstawiając bogatą ofertę dydaktyczną, zapewnia przy tym najniższe w regionie czesne.

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku od wielu lat obecna jest w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego. Wspieramy osoby pragnące kontynuować naukę za granicą. Zachęcamy studentów, ale także pracowników do większej aktywności. Dzięki współpracy z zagranicznymi uczelniami, m.in. z Uniwersytetem Nowym w Lizbonie, Uniwersytetem w Genewie, szwedzkim Uniwersytetem w Borås, hiszpańskim Uniwersytetem Santander, Uniwersytetem w Ankarze, Uniwersytetem Ekonomicznym w Sofii, Uniwersytetem w Walencji, francuskim Biegunem Uniwersyteckim w Tuluzie, ukraińskim Uniwersytetem w Odessie oraz rosyjskimi uczelniami: Samarską Państwową Akademią Łączności, Uniwersytetem w Smoleńsku i Akademią Pracy i Stosunków Społecznych w Moskwie, nasi studenci mogą spędzić za granicą cały rok akademicki. Jest to niepo-

wtarzalna okazja do zdobycia wiedzy, nowych doświadczeń, nauki języka, ale także do poznania przyjaciół. Poza tym dla młodego człowieka taki wyjazd to niezapomniana przygoda. Współpraca z zagranicznymi uczelniami działa w obie strony. Do Włocławka coraz częściej przyjeżdżają obcokrajowcy, m.in. z Portugalii, Hiszpanii, Turcji, Rosji czy Ukrainy. Niektórym tak spodobał się Włocławek, że zachęcają swoich kolegów do przyjazdu na Kujawy. Jest to dla nas kolejny powód do dumy, że zostaliśmy bardzo pozytywnie ocenieni przez osoby, które na co dzień studiują w wielkich ośrodkach akademickich Europy. Przybyło do nas także wielu wartościowych wykładowców. Pozwólę tu sobie wymienić jednego z nich, osobę, która współpracuje z Wyższą Szkołą Humanistyczno-Ekonomiczną — Panią Docent Neşe Yüce z Katedry Polonistyki Wydziału Humanistycznego tureckiej uczelni Ankara University. Pani Docent, która biegle włada językiem polskim, otrzymała w kwietniu tego roku nagrodę od polskiego ministra spraw zagranicznych Stefana Mellera. Nagroda ta była specjalnym wyróżnieniem za jej wkład w przybliżanie literatury polskiej i doskonale tłumaczenie arcydzieł poezji i prozy na język turecki. Może zabrzmi to nieskromnie, ale Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku jest uczelnią coraz bardziej znaną i docenianą w Europie. Dowodem na to jest liczba podpisanych umów. Ostatnio prowadzone są rozmowy z kolejnymi nowymi partnerami, tym razem z Grecji i Cypru.

Szanowni Państwo!

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku prężnie się rozwija, zdobywając prestiż i uznanie. Taki cel postawił przed nami Założyciel — Włocławskie Towarzystwo Naukowe. Towarzystwo, które zrzesza osoby związane z nauką, rozumiejące również potrzeby Włocławka i regionu, a więc osoby, dzięki którym Włocławek może aspirować do miana miasta akademickiego. Popularyzacja nauki i wiedzy to niezwykle istotne zadanie. Młodzi ludzie coraz częściej dostrzegają potrzebę kształcenia. Osoby bez odpowiednich kwalifikacji mają niewielkie szanse na rynku pracy. Zabrzmi to banalnie, ale wykształcone społeczeństwo to przedsiębiorcze, bogate i odporne na wszelkie manipulacje osoby je tworzące. Bez badań, nauki, innowacyjności nie moglibyśmy normalnie funkcjonować. Włocławska uczelnia inwestuje nieustannie w kadrę naukowo-dydaktyczną i w bazę lokalową. Dowodem na to jest wspieranie młodych naukowców.

Badania naukowe, jak zresztą każda działalność wymagają określonych i to często znacznych nakładów finansowych. W Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej z powodzeniem funkcjonuje system grantów uczelnianych. Głównym celem jego funkcjonowania jest propagowanie i finansowe wsparcie badań naukowych realizowanych przez pracowników i studentów uczelni. Granty uczelniane otwierają drogę rozwoju dla pracowników naukowych, co stwarza warunki poszerzenia grona własnej, doskonale przygotowanej kadry naukowo-dydaktycznej. Dzięki finansowaniu przez uczelnię projektów badawczych doczekaliśmy się własnej, znakomitej kadry nauczycieli akademickich. Jako przykład pragnę podać Pana Doktora Marka Wojtkowskiego, który pracuje w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej od 2001 roku. Wówczas był asystentem na Wydziale Humanistycznym, obecnie pełni funkcję prorektora ds. organizacji dydaktyki. Jak sami Państwo widzicie, dążymy do tego, aby wykształcić własną kadrę, dla której Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku będzie pierwszym miejscem zatrudnienia.

Powracając do inwestycji, należy podkreślić fakt, iż od roku akademickiego 2005/2006 wszystkie zajęcia, oprócz sportowych, odbywają się wyłącznie w budynkach należących do uczelni. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna oferuje studentom i pracownikom nowoczesną bazę dydaktyczną o łącznej powierzchni ponad piętnastu tysięcy metrów kwadratowych z nowoczesnie

wyposażonymi salami dydaktycznymi, laboratoriami i pracowniami informatycznymi, w tym specjalnie przygotowanymi dla kształcenia na kierunkach inżynierskich, a także z multimedialną pracownią do nauki języków obcych. Kładziemy spory nacisk na informatyzację uczelni, niezbędnej w XXI wieku do prowadzenia procesu dydaktycznego. Od zeszłego roku akademickiego studenci mogą online sprawdzać wszelkie dane dotyczące przebiegu studiów. Pozwala na to moduł „Strona Studenta” działający w ramach Zintegrowanego Systemu Zarządzania Uczelnią. Student poprzez stronę internetową może: sprawdzać oceny z egzaminów, wpłaty i obciążenia finansowe wynikające z toku studiów, zapoznać się z aktualnym planem zajęć oraz zapoznać się z bieżącą informacją prezentowaną przez poszczególne Wydziały Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej. Taka forma komunikacji ze studentami jest niezbędna. Nic jednak nie zastąpi osobistych spotkań. Od kilku miesięcy władze uczelni regularnie spotykają się ze starostami grup wszystkich roczników, wszystkich kierunków Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej. Jest to znakomita okazja do tego, aby porozmawiać i dyskutować na temat funkcjonowania uczelni.

Szanowni Państwo!

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku rozwija się i rozwijać się będzie nadal. Dowodem tego jest chociażby zgłoszenie przez uczelnię inwestycji do listy inwestycji priorytetowych Regional-

Uroczysta immatrykulacja

nego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2007–2013, w skład których wchodzi:

— modernizacja obiektu dydaktycznego Collegium Maius przy ulicy Okrzei 94 i dostosowanie do potrzeb korzystania przez osoby niepełnosprawne;

— rewitalizacja obiektu dydaktycznego Collegium Minus przy placu Wolności 1;

— wyposażenie Biblioteki Głównej Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej;

czy wreszcie

— utworzenie Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości na bazie tak wzbudzającego emocje i dyskusję starego szpitala przy ulicy Wyszyńskiego.

Z przykrością musimy jednak powiedzieć, iż żadna z wyżej wymienionych inwestycji nie znalazła się na liście projektów kluczowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2007–2013. Nie oznacza to jednak zaprzestania przez uczelnię podejmowania starań w tym zakresie. Wychodzimy bowiem z założenia, iż inwestycje te w sposób zasadniczy mogą wpłynąć na poprawę warunków kształcenia naszych studentów. Przyniosą one również pożytek wszystkim mieszkańcom Włocławka — pozostaną bowiem nadal w jego granicach. Obecnie jednak wspomniany budynek przeraża turystów, a nam stwarza kłopotliwą konieczność wyjaśniania naszym gościom przyczyn jego stanu.

Szanowni Państwo!

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku przez dwanaście lat wykształcała blisko dziesięć tysięcy absolwentów. Oni są wizytówką uczelni. Staramy się nie tracić kontaktu z byłymi studentami, dotychczas było to zadanie niemal niewykonalne, szczególnie więc cieszy powstawanie Stowarzyszenia Absolwentów WSHE. W ostatnich miesiącach miały miejsce zdarzenia wydatnie ten proces przyspieszające. Stworzyliśmy też możliwość kontynuowania nauki w ramach dwudziestu ośmiu szczególnych tematów studiów podyplomowych. Oczywiście nasza uwaga koncentruje się także na obecnych studentach. Dziewięć kierunków studiów: administracja, ekonomia, informatyka, historia, ochrona środowiska, pedagogika, pielęgniarstwo, socjologia i wychowanie fizyczne wraz z czterdziestoma czterema specjalizacjami to nasza oferta dydaktyczna. Wczoraj dotarła do nas decyzja Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o nadaniu Wydziałowi Humanistycznemu uprawnień do prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku europeistyka.

Kierunkiem, który także czeka na pozytywne zaopiniowanie, jest gospodarka przestrzenna. Jesteśmy jedną z niewielu niepublicznych uczelni w Polsce, które kształcą na tak wielu różnych kierunkach. Obserwacje potrzeb lokalnego, regionalnego, ale również ogólnopolskiego i europejskiego rynku zatrudnienia udowadniają, że idziemy w słusznym kierunku, edukując młodych ludzi w dziedzinach, na które jest i zapewne będzie zapotrzebowanie.

Szanowni Państwo, Drodzy Studenci!

W tym roku, oprócz Was — uczestników tej uroczystości, decyzję o kształceniu w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku podjęło ponad tysiąc osób. Będzie Was prawie pięć tysięcy. Jesteście więc, mówiąc potocznie, znaczącą siłą napędową miasta. Mam nadzieję, że wspólnie ze studentami z innych włocławskich uczelni będziecie kreować wizerunek Włocławka jako prężnego ośrodka akademickiego. Minione Juwenalia potwierdziły, że żacy potrafią się zjednoczyć, wspólnie bawić, podejmować ważne decyzje. Pragniemy, żeby takich inicjatyw było więcej. Już teraz nasi studenci potrafią wykazać się sprawnością organizacyjną. Dowodem tego jest działalność Samorządu Studenckiego, Uczelnianego Klubu Akademickiego Związku Sportowego, Związku Studentów Polskich, Chóru Akademickiego „Arioso”, studenckiego „Teatru Mocnych Wrażeń” oraz kół naukowych, działających na wszystkich Wydziałach.

Drodzy Studenci!

Za chwilę odbędzie się immatrykulacja, zabrzmi *Gaudeamus*. To bardzo ważna uroczystość w życiu każdego młodego człowieka. Wy bowiem będziecie tworzyć inteligencję tego kraju. Pamiętajcie również, że to Wy stworzyliście i tworzyć będziecie tę uczelnię. Przez ponad jedenaście lat swojej działalności Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku niczego od nikogo nie dostała. Wszystkie obiekty dydaktyczne uczelnia musiała kupić bądź wybudować z własnych środków. Podobnie było z ich wyposażeniem. To Wasz wysiłek i czesne spożytkowane były na jej rozwój. Możecie być dumni z tego dobra, jakim jest uczelnia. Dobra, które służy mieszkańcom tego miasta.

Życzę sobie, ale przede wszystkim Wam, żeby dyplom Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku doprowadził Was do sukcesów zawodowych i naukowych. Życzę Wam, Drodzy Studen-

ci, aby ta niełatwa droga do dyplomu była dla Was kolejnym życiowym doświadczeniem. Przez najbliższe lata będziemy razem współpracować, tworząc wielką akademicką rodzinę. Dzielić się radościami, sukcesami, ale także porażkami — takie jest bowiem życie. Obiecuję, że ze strony władz uczelni, pracowników naukowo-dydaktycznych oraz administracyjnych dołożymy wszelkich starań, aby czas spędzony w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku był dla Was okresem jak najlepiej wykorzystanym. Ufam, że w przetrwaniu najtrudniejszych chwil pomogą Wam starsi koledzy i koleżanki. Życzę Wam więc jeszcze raz wszystkiego najlepszego, a za kilka lat uroczystego spotkania, ale tym razem z powodu rozdania dyplomów.

Szanowni Państwo!

Wysłuchujemy się w głosy przyjaciół i dziękujemy za okazywaną pomoc. Wysłuchujemy się również w głosy krytyczne.

Pragnę na koniec wystąpienia serdecznie podziękować wszystkim osobom, dzięki którym Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku może tak aktywnie i sprawnie działać. Są to przede wszystkim obecni i byli studenci. Szczególne wyrazy uznania dla laureatów „Złotej Dziesiątki”, czyli najlepszych studentów. Dziękuję wszystkim członkom Zarządu Włocławskiego Towarzystwa Naukowego za wspieranie naszych działań mających na celu rozwój uczelni. Słowa uznania należą się również wszystkim pracownikom Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej, którzy swoim zaangażowaniem wspomogli władze uczelni w pracy. Pragnę na ręce Prezydenta Włocławka Pana Władysława Skrzyпка złożyć podziękowanie dla całego samorządu. Dziękuję bardzo Prezydentowi Inowrocławia Panu Ryszardowi Brejzie za wspaniałą współpracę z naszą uczelnią, za okazaną życzliwość, otwartość i profesjonalizm w działaniu. Dziękuję także przedstawicielom lokalnych, regionalnych i ogólnopolskich mediów — prasy, radia, telewizji i Internetu za obiektywność, rzetelną współpracę i wspieranie naszych inicjatyw.

Przepraszam, że nie wymieniłem wszystkich, ale dziękuję każdemu, kto dba o dobro włocławskiej Alma Mater i sławi jej imię.

Szanowni Państwo, Drodzy Studenci!

Zgodnie z tradycją akademicką ogłaszam: rok akademicki 2006/2007 w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku za otwarty!

Quod felix faustum fortunatumque sit!

PRACA CZŁOWIEKA w terażniejszości i w przyszłości*

Wykład inauguracyjny
prof. dr. hab. Zygmunta Wiatrowskiego

Prof. dr. hab. Zygmunt Wiatrowski

W stosunkowo bogatej literaturze poświęconej pracy człowieka można przeczytać, że: „Praca człowieka stanowi swoisty fenomen kulturowy i cywilizacyjny. Z jednej strony jest bowiem formą aktywności człowieka, formą bytowania człowieka na Ziemi, z drugiej zaś strony jest wartością, jaką człowiek — podmiot i twórca pracy — dzieli się z innymi ludźmi, przy czym jednocześnie doskonali siebie i świat. W tym znaczeniu praca człowieka jako osoby stanowi zjawisko fundamentalne dla zrozumienia człowieka”¹. Ta bogata w treści i godna uznania w formie wersja zdaniowa to następstwo wielowiekowej refleksji nad pracą człowieka, podejmowanej wcześniej przez filozofów, od wieku XIX przez ekonomistów i reprezentantów nauk o pracy, a w czasach najnowszych także przez pedagogów pracy.

We współczesnej cywilizacji, mówiąc o pracy człowieka, mamy najczęściej na myśli jej główną postać — pracę zawodową, określaną także działalnością zawodową. Przyjęło się przy tym wyróżniać trzy główne jej rodzaje:

- działalność wytwórczą,
- działalność usługową,

— działalność naukowo-badawczą oraz twórczą.

Nas interesować będzie nade wszystko aktualny stan poglądów i wiedzy o pracy człowieka oraz przewidywania dotyczące jej przyszłości. Toteż w toku niniejszych rozważań spróbuję określić:

1. poglądy i stanowiska „wizjonerów” w kwestii terażniejszości i przyszłości pracy człowieka,

2. realne oceny terażniejszości pracy człowieka oraz przewidywaną jej przyszłość.

Wprowadzcie tym problemom poświęciłem już wcześniej określone opracowania, lecz czasy, w których żyjemy, zmieniają się; w analizowanym zakresie pojawiają się coraz to nowe poglądy i interpretacje, stąd potrzeba systematycznego ich odnotowywania i wartościowania².

Poglądy i stanowiska wizjonerów w kwestii pracy człowieka

W końcowych latach wieku XX zaczęto upowszechniać zupełnie nowe spojrzenie na pracę człowieka, a szczególnie na pracę zawodową, podważające jej sens i jej wystę-

powanie w nowych warunkach cywilizacyjnych. Coraz częściej zaczęto formułować wątpliwości i pytania, czy praca człowieka jest wartością trwałą, a nawet formułować tezy skazujące ją na obumieranie.

— W wersji dziennikarskiej, a także politycznej mówiło się często i mówi nadal „o fabrykach bez ludzi i bez świateł”.

— W *Białej Księdze Unii Europejskiej* wyczytać można, iż funkcjonujemy aktualnie w kręgu trzech wielkich wyznaczników przemian — społeczeństwa informacyjnego, globalizacji oraz przyspieszonej cywilizacji naukowo-technicznej, powodujących daleko idące zmiany także w traktowaniu pracy człowieka.

— Ralf Dahrendorf w opracowaniu pt. *Zanikanie społeczeństwa zbudowanego na pracy* (1980) stara się wykazać, że perspektywa istnienia społeczeństwa bez pracy stanie się kiedyś prawdziwą rzeczywistością ludzkiego bytowania.

— W związku z dominującymi mikroelektronicznymi odkryciami J. Habermas w 1985 r. sformułował myśl, że w historycznie dającym się przewidzieć czasie nastąpi koniec społeczeństwa opartego na pracy.

— Dominik Meda pisze wprost: „praca nie jest kategorią antropologiczną, to znaczy niezmienną cechą natury ludzkiej czy cywilizacji zawsze towarzyszących różnym reprezentantom gatunku. Oznacza to, że funkcje, które praca dziś wypełnia w naszych społeczeństwach, nie są wieczne. Należy liczyć się z możliwością rozdzielenia człowieka od pracy” (1995).

— Według D. Bella „praca i kapitał — centralne wskaźniki rozwoju w społeczeństwie przemysłowym — zostały zastąpione przez informację i wiedzę. Teoria wartości pracy ludzkiej została zastąpiona przez teorię wartości wiedzy. To wiedza, a nie praca jest źródłem bogactwa” (1999).

— Wreszcie J. Rifkin w pozycji *Koniec pracy* (2001) samym tytułem opracowania przesądza „absolutny koniec pracy”³.

Z powyższych wypowiedzi i zapisów, formułowanych często w wersji publicystycznej, dość jednoznacznie wynika chęć „wykazania”, że proces „obumierania pracy” jakoby następuje coraz wyraźniej i szerzej. Powstaje pytanie, o jaką pracę chodzi? W literaturze, a także w rzeczywistości wyróżnia się wiele odmian i postaci prac człowieka.

To fakt, że na skutek przeróżnych procesów współczesności, w tym szczególnie procesów: automatyzacji, chemizacji, komputeryzacji, informatyzacji oraz intelektualizacji pracy i jej humanizacji — współczesny wymiar pracy, szczególnie fizycznej, tj. ciężkiej pracy rąk i sił, zmniejsza się do minimum. To także fakt, że na skutek powyższych procesów zmniejsza się wyraźnie ilość prac prostych wykonywanych dotychczas przez człowieka. Ale przecież nie można pozbawiać człowieka wszelkich ruchów i przeróżnych układów czynnościowych, bo to one najbardziej oddają istotę człowieka.

Czynności traktuje się jako podstawowe przejawy aktywności człowieka, z kolei aktywność stanowi o jego istocie. Różne rodzaje czynności człowieka to po prostu różne przejawy i formy jego aktywności. Wprawdzie ostatnio podwyższa się rangę czynności umysłowych, szczególnie gdy dąży się do społeczeństwa wiedzy, lecz nie znaczy to jeszcze, że kiedykolwiek człowiek zwolniony będzie od wykonywania przeróżnych czynności prostych i fizycznych. Zresztą czynności umysłowe prowadzą nas także do sytuacji pracy, szczególnie pracy o podwyższonych kwalifikacjach zawodowych.

Przewidywania wyżej cytowanych wizjonerów odnoszą się wprawdzie także do pracy umysłowej, co szczególnie akcentują J. Rifkin i D. Bell, jednak w najrozleglejszych wymiarach dotyczą one pracy fizycznej i najemnej, niekiedy dziewiętnastowiecznej, aczkolwiek w tytułach wypowiedzi mówi się o pracy w ogóle.

I oto główny wyraz nieporozumienia, bo skoro mówimy dziś o pracy w rozumieniu globalnym, to wypada przypomnieć, a na pewno uświadomić sobie, iż jej postaci jest

wiele, a wśród owej wielości mieszczą się — i prace wytwórcze, i prace usługowe, i prace naukowo-badawcze oraz twórcze, ale także prace kierownicze i sterownicze, prace organizacyjne, prace zwane uczeniem się i studiowaniem, wreszcie prace na działce, prace hobbystyczne i przeróżne inne. Nie można zatem głosić tez o „obumieraniu pracy człowieka”, a tym bardziej o „rozdzielaniu człowieka od pracy” bez skonkretyzowania rozważań i nazwania rzeczy po imieniu. Potrzebne jest przynajmniej minimum realizmu. Tegoż realizmu na pewno zabrakło wyżej cytowanym wizjonerom, ale także polskim redaktorom podręcznika akademickiego *Pedagogika*, w którym kategoria pojęciowa „praca człowieka” w ogóle nie zaistniała⁴.

Realistyczne oceny teraźniejszości pracy człowieka oraz przewidywania jej przyszłości

Tę część rozważań rozpocznę od przytoczenia wypowiedzi Jana Pawła II w encyklice *Laborem exercens* (1981). „Praca jest dobrem człowieka — dobrem jego społeczeństwa — przez pracę bowiem człowiek nie tylko przekształca przyrodę, dostosowuje ją do swoich potrzeb, ale także urzeczywistnia siebie jako człowieka, a także poniekąd bardziej staje się człowiekiem”⁵.

W świetle powyższego cytatu skłonny jestem twierdzić, że:

— każdy człowiek, tym bardziej sprawny fizycznie i psychicznie, ma prawo do pracy, a organizacja życia społecznego winna gwarantować realizację tego prawa;

— każdy człowiek powinien uzyskać takie przygotowanie do pracy i taki stan

kompetencji, które zagwarantują mu szansę bycia podmiotem w każdej sytuacji pracowniczej;

— każdy pracujący ma prawo do pozyskiwania w drodze pracy zawodowej minimum środków gwarantujących jemu i jego najbliższemu stan ludzkiej egzystencji;

— bezrobocie powstające na skutek gry czynników ekonomicznych (a często także politycznych) godzi w istotę człowieka, zdolnego i pragnącego realizować swoje naturalne prawo do pracy oraz związane z tym powinności zawodowe⁶.

W *Wielkiej Encyklopedii PWN* (t. 22, 2004) pod hasłem „praca” czytamy m.in.: „Najbardziej pesymistyczna wizja pracy w przyszłości wyraża się w formule 20 : 80, czyli w twierdzeniu, że pracować będzie 20% mieszkańców Ziemi, natomiast 80% pozostanie bez stałych środków do życia pochodzących z pracy”.

J. Rifkin z kolei pisze: „W wieku XIX upowszechniła się praca w wymiarze około 80 godzin w tygodniu; wiek XX zakończył się już 40-godzinnym tygodniem pracy. Prognozy, jakie pojawiają się, wskazują, że czas pracy w połowie wieku XXI będzie nie większy jak 20 godzin tygodniowo”⁷. W tej sytuacji musi potęgować się pytanie — dla ilu ludzi zdolnych i chętnych do pracy tej pracy zabraknie?

Wprawdzie w *Strategii rozwoju Polski do roku 2020* zakłada się, iż w latach 2010–2020 nastąpi spadek liczby ludności w wieku zdolności do pracy, lecz to nie zmieni zasadniczo wymiarów zbiorowości dorosłych pozostających bez pracy⁸. Realne jest więc stwierdzenie w *Wielkiej Encyklopedii PWN*, iż wszystkie następujące zmiany mogą przynieść negatywne skutki dla życia społecznego w postaci poważnego bezrobocia, częstych zmian miejsca

i charakteru pracy, nieakceptowanego zróżnicowania w strukturach wynagrodzeń, obaw pracowników przed zmianami w procesie i organizacji pracy (s. 218).

Wymowa przytoczonych wyżej przewidywań jest raczej pesymistyczna, co jednak nie potwierdza tez wizjonerów o końcu pracy człowieka czy też o jej oderwaniu od człowieka. W *Strategii rozwoju...* wprawdzie zakłada się zmianę charakteru pracy w następstwie rewolucji technologicznej i spowodowane tym zmniejszenie się ogólnego popytu na pracę (s. 18), lecz przewiduje się także „intensywne powstawanie nowych zawodów [...] oraz dynamizowanie gospodarki szczególnie w dziedzinach związanych z rozwojem technologii informacyjnych i internetowych, z obsługą firm i z wykorzystaniem czasu wolnego, ochroną zdrowia i środowiska” (s. 18). W tym kontekście dość realnie i optymistycznie brzmią następujące zapisy *Strategii rozwoju...*:

„— W najbliższym 20-leciu za kluczowy warunek [...] trzeba uznać nadanie rozwojowi gospodarki wiodącej roli.

— Strategia 20-lecia musi być programem głębokiej przebudowy struktury gospodarki kraju.

— Nie można zmodernizować gospodarki bez zasadniczej modernizacji stanu kwalifikacji i wiedzy społeczeństwa, stąd kluczowe znaczenie ma podjęcie ofensywy edukacyjnej” (s. 26).

Zapewne są to zarazem wskazania na rzecz „społeczeństwa wiedzy”. Jednak trudno się zgodzić z zasygnalizowanym już wcześniej stanowiskiem D. Bella, według którego ponoć teoria wiedzy ma zastąpić w całości teorię pracy⁹. Kierując się współczesnymi tendencjami rozwoju cywilizacyjnego, skłonny jestem zaproponować formułę

bardziej realną i perspektywiczną zarazem, której brzmienie powinno być następujące:

Praca i wiedza stają się „dziś”, a tym bardziej „jutro” dominującymi wyznacznikami rozwoju cywilizacyjnego, w tym nade wszystko rozwoju człowieka i jego społeczeństwa.

Określone uzasadnienie dla tak brzmiącej tezy znaleźć można w stanowisku Adama Schaffa, który pisze m.in.: „Rewolucja mikroelektroniczna niewątpliwie zmieni rolę pracy w życiu człowieka, zmniejszy jej potrzebę, w niektórych przypadkach całkowicie ją likwidując”¹⁰. W szczególności autor przyjmuje, że chociaż przyszłość pełnej automatyzacji wiąże się z likwidacją pracy w tradycyjnym pojęciu, to jednak nie oznacza ona zredukowania działalności człowieka w ogóle (1987). Powyższą myśl potwierdzają przewidywane przez A. Schaffa grupy prac w najbliższej przyszłości. Są to:

— grupa pierwsza — zajęcia twórcze, głównie badawcze, związane z nauką oraz ze sztuką artystyczną i użytkową;

— grupa druga — wielka sfera zajęć ludzkich związana z funkcjonowaniem instytucji społecznych pełniących szeroko rozumiane usługi;

— grupa trzecia — to zajęcia nowe, związane z obsługą i pomocą ludziom starym i niepełnosprawnym oraz z tworzeniem różnego rodzaju specjalności konsultingowych w kwestiach planowania własnej przyszłości, rodziny, wyboru studiów itp.;

— grupa czwarta — zajęcia dotyczące przygotowania wysoko kwalifikowanych specjalistów do organizacji produkcji, usług i kontroli efektywności systemów zautomatyzowanych;

— grupa piąta — obejmująca zajęcia prowadzące do kompetencji związanych

z życiem i wartościowym wykorzystaniem czasu wolnego.

Zaakcentowane grupy nowych lub znacznie poszerzonych działań zawodowych dość jednoznacznie wskazują na to, iż o obumieraniu pracy człowieka mowy być nie może. W tym sensie przedstawione wcześniej przewidywania tzw. wizjonerów klasyfikują się bardziej do „fantastyki” pracy człowieka niż do jej realiów.

Praca stanowiła, stanowi i stanowić będzie nadal wartość uniwersalną, która w istotny sposób rzutuje na kształt i przebieg życia każdego człowieka (szczególnie dorosłego) oraz na wymiar życia społecznego¹¹. Zatem — nie „koniec pracy” i nie alienacja człowieka w procesie pracy, lecz nowa rola ludzi pracy w zmienionej konstelacji cywilizacyjnej XXI wieku!

Tezę powyższą w znacznym stopniu wyjaśnia Antonio Negri, który w swoich ostatnich opracowaniach, m.in. w *Imperium*, stwierdza: „Kapitalizm wyczerpał swoją energię, a system pracy, który stanowił jego istotę, stracił swoją rację bytu w momencie, gdy sama praca ze sfery materialnej produkcji przeniosła się do sfery niematerialnej”¹².

W konkluzji wypada jeszcze raz podkreślić, że nie obumieranie pracy w ogóle, lecz daleko idąca zmiana jej charakteru — z produkcyjnej i wytwórczej, dominującej w tradycyjnym kapitalizmie XIX wieku, na pracę w sferze niematerialnej, o której tak wiele napisał wcześniej cytowany w tym opracowaniu Adam Schaff oraz inni współcześni teoretycy pracy człowieka.

* Wykład inauguracyjny wygłoszony przez prof. dr. hab. Zygmunta Wiatrowskiego podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego 2006/2007 w dniu 4 października 2006 r.

¹ W. Furmanek, *Zarys humanistycznej teorii pracy*, Warszawa 2006, s. 15.

² Z. Wiatrowski, *Praca człowieka — wątpliwości, nieporozumienia i realia*, „Pedagogika Pracy”, 2004, nr 45 oraz tegoż autora: *Podstawy pedagogiki pracy*, Bydgoszcz 2005, wyd. 4, s. 94.

³ W prezentowaniu stanowisk w ujęciu hasłowym kierowano się ogólną wymową opracowań: D. Bell, *The social framework of the information society*, [w:] *The microelectronics revolution*, red. T. Forester, Basic Blackwell, Oxford 1999; D. Meda, *Le Travail. Une valeur en voie d'expansion*, Paris 1995, a także inne opracowania z tego zakresu.

⁴ *Pedagogika — podręcznik akademicki*, pod red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego, Warszawa 2003; patrz także przypis 2.

⁵ Jan Paweł II, *Laborem exercens*, tekst i komentarz pod red. ks. Jana Kruciny, Wrocław 1983.

⁶ Z. Wiatrowski, *Podstawy pedagogiki pracy*, s. 81–82.

⁷ J. Rifkin, *Koniec pracy. Schyłek siły roboczej na świecie i początek ery postrykowej*, Wrocław 2001, s. 291.

⁸ *Strategia rozwoju Polski do roku 2020, POLSKA 2000 PLUS* — Komitet Prognoz przy Prezydium PAN, Warszawa 2001, s. 20 i in.

⁹ D. Bell, *The social framework...*, podają za: R. Pachociński, *Oświata XXI wieku. Kierunki przeobrażeń*, Warszawa 1999, s. 15.

¹⁰ *Mikroelektronika i społeczeństwo. Na dobre czy na złe*, red. G. Freidrich, A. Schaff, Warszawa 1987.

¹¹ Z. Wiatrowski, *Praca w zbiorach wartości pracujących, bezrobotnych i młodzieży szkolnej*, Wrocław 2004.

¹² Patrz „Dziennik. Tygodnik Idei” z 7 października 2006 r. Antonio Negri, filozof, autor bestsellera *Imperium* — rozmowa Macieja Nowickiego pt. *Kapitalizm jest już martwy*.

REKRUTACJA ZIMOWA 2006/2007

EUROPEJSKIE STUDIA

Gdy myślimy o europeistyce, to na ogół przywołujemy proste skojarzenia związane z Europą, Unią Europejską, ale nadal poszukujemy zastosowań tej nazwy do życia codziennego. Europeistyka jest kierunkiem kształcenia tak nowym, jak nowym pojęciem jest w społecznej świadomości Polaków Wspólnota Europejska. Hasła zjednoczenia, wspólnego rynku, wymiany międzykulturowej nabierają nowego, wymiernego znaczenia w naszych działaniach i wyznaczanych celach.

W momencie, gdy członkostwo Polski w strukturach Unii Europejskiej stało się faktem, to w naszą rzeczywistość wkroczyły nowe zjawiska i procesy wyznaczające funkcjonowanie oraz perspektywy rozwoju wielu instytucji na kolejne lata. Obecność Polski w tej wielonarodowej wspólnotowej strukturze spowodowała pojawienie się nowych standardów działania, nowych ról i — co ważne — stała się szansą dla wielu ludzi na nową aktywność zawodową, karierę i sukces w europejskiej rzeczywistości.

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku jest jedną z niewielu uczelni wyższych w województwie kujawsko-

-pomorskim, które do swojej oferty kształcenia włączyły europeistykę. U podstaw uruchomienia tego kierunku w WSHE legło głębokie przekonanie o konieczności kształcenia nowych kadr, które swobodnie poruszać będą się w przepisach unijnych zarówno w polskich urzędach oraz instytucjach, jak i w strukturach UE. Włocławska uczelnia wychodzi tym samym naprzeciw zapotrzebowaniu na specjalistów z zakresu integracji europejskiej, Unii Europejskiej i jej organizacji, mechanizmów funkcjonowania jednolitego rynku oraz funduszy europejskich.

Już od semestru letniego 2006/2007 będzie można podjąć studia I stopnia (trzyletnie, licencjackie), które prowadzone będą zarówno w trybie stacjonarnym (dziennym), jak i niestacjonarnym (zaocznym). W ramach kierunku oferowane są cztery ciekawe specjalności:

- polityka rozwoju regionalnego i lokalnego w Unii Europejskiej

Studia na tej specjalności przygotowują do pracy w różnych instytucjach oświatowych, kulturalnych, społecznych, urzędach i przedsiębiorstwach polskich oraz współdzia-

łających z organizacjami unijnymi. Absolwenci tej specjalności będą w pełni przygotowani do podjęcia pracy na stanowiskach ekspertów ds. europejskich i doradców politycznych w administracji państwowej, samorządowej, instytucjach i organizacjach krajowych, międzynarodowych, organach Wspólnoty Europejskiej, przedsiębiorstwach współpracujących z krajami Unii Europejskiej, a także placówkach kulturalnych, wydawnictwach i środkach masowego przekazu.

- europejska polityka gospodarcza i finansowa

Celem tej specjalności jest przekazanie aktualnej i wszechstronnej wiedzy, niezbędnej w pracy na różnych stanowiskach w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach funkcjonujących na europejskim rynku gospodarczym. Absolwenci tej specjalności przygotowani będą do samodzielnego prowadzenia działalności biznesowej z udziałem środków unijnych w Polsce oraz w krajach Unii Europejskiej. Osoby kończące tę specjalność nabyte niezbędne kwalifikacje w zakresie opracowywania programów służących wykorzystaniu środków pomocowych Unii Europejskiej i zasilać polskie firmy oraz samorządy przygotowujące odpowiednie wnioski lub projekty rozwojowe.

- europejska polityka bezpieczeństwa

Absolwent uzyskuje wiedzę interdyscyplinarną w zakresie bezpieczeństwa Polski i bezpieczeństwa Europy z uwzględnieniem aspektów politycznych, wojskowych, gospodarczych, technologicznych, ekologicznych oraz humanistycznych. W planie zajęć uwzględniono także kształcenie w zakresie pozyskiwania środków unijnych na cele związane z ochroną bezpieczeństwa i porządku publicznego. Absolwenci tej specjalności przygotowani będą do podjęcia pracy na stanowiskach specjalistów i doradców ds. konkurencji międzynarodowej w ośrodkach informacji europejskiej, korporacjach międzynarodowych, firmach zagranicznych, bankach, stowarzyszeniach ubezpieczeniowych działających w krajach Unii oraz polskich przedsiębiorstwach dostosowujących swe działania do ustawodawstwa europejskiego.

- europejski rynek pracy

Specjalność ta jest przeznaczona dla osób interesujących się mechanizmami rządzącymi rynkiem pracy w Unii Europejskiej i innych krajach Europy. Ukończenie tych studiów daje wiedzę o możliwościach i warunkach pracy

w Polsce i w Europie oraz wiedzę w zakresie stosunków politycznych, ekonomicznych, społecznych i kulturowych krajów Unii Europejskiej. Absolwenci tej specjalności zyskują wykształcenie specjalistyczne obejmujące całokształt zagadnień w zakresie doradztwa personalnego i pracy socjalnej. Mogą zajmować stanowiska samodzielnego pracownika socjalnego, konsultanta, doradcy, animatora aktywności społecznej, specjalisty ds. pomocy społecznej, a także menedżera fundacji, stowarzyszeń zajmujących się doradztwem personalnym i pracą socjalną.

Europeistyka w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku jest pewnego rodzaju ukoronowaniem jej wieloletniej aktywności w propagowaniu idei zjednoczonej Europy. Uczelnia z powodzeniem od lat realizuje cele procesu bolońskiego. Dwu-stopniowość studiów oraz z sukcesem realizowana od lat międzynarodowa współpraca naukowo-badawcza to działania wpisujące WSHE w konteksty europejskie. Wymiernym efektem tych działań są m.in. własne publikacje, konferencje naukowe oraz wiele innych projektów popularyzujących integrację europejską (Wieczory Europejskie, konkursy oraz Dzień Erasmusa). Natomiast fakt obecności uczelni w programie Socrates/Erasmus umożliwia studentom podjęcie nauki w zagranicznych uczelniach (WSHE współpracuje z dziewięcioma uczelniami partnerskimi). Studenci mogą podjąć i kontynuować studia w wybranym kraju Wspólnoty Europejskiej dzięki wdrożonemu na wszystkich kierunkach Europejskiemu Systemowi Transferu Punktów (ECTS). Studiującym europeistykę uczelnia stworzy warunki również do odbywania praktyk w instytucjach europejskich.

Osobom podejmującym studia na kierunku europeistyka WSHE zapewnia intensywną naukę języków obcych (język angielski i język francuski) na wybranych przez studenta poziomach zaawansowania. Kształcenie językowe kończyć się będzie uzyskaniem międzynarodowego certyfikatu. Oprócz tego studenci będą mieli możliwość uzyskania dodatkowych umiejętności, m.in. pedagogicznych oraz informatycznych (Europejskie Komputerowe Prawo Jazdy). Ważny w ofercie kształcenia jest także aspekt finansowy. Czesne w WSHE należy do najniższych w regionie. Uczelnia posiada także zróżnicowany system wsparcia finansowego.

Monika Jabłońska

Rekrutacja na europeistykę prowadzona jest do 24 lutego br.

Informacje i składanie dokumentów:
Dział Dydaktyki, Collegium Novum WSHE,
ul. Okrzei 94A, pok. nr 25
tel. 054 230 41 42,
e-mail:rekrutacja@wshe.pl, www.wshe.pl

PROJEKT UNIJNY SOCRATES LINGUA 1 JUŻ W REALIZACJI

Od maja 2005 r. Studium Języków Obcych WSHE brało udział w działaniach przygotowujących najnowszy projekt europejski Socrates Lingua 1. W trakcie pierwszego seminarium kontaktowego w Pradze (maj 2005) podjęto wstępne ustalenia, które wyłoniły grupę partnerską projektu (Czechy, Polska, Hiszpania, Estonia, Wielka Brytania oraz Belgia). Tematem projektu jest analiza przyczyn, które powodują rezygnację z nauki języków obcych wśród dorosłych.

8 listopada 2006 r. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku podpisała umowę partnerską z Komisją Europejską, która jednoznacznie określa udział uczelni w nowej sferze działań. Czas trwania projektu wynosi trzy lata, a dofinansowanie z Komisji Europejskiej to kwota 138 tysięcy euro dla całego konsorcjum. Działania konsorcjum obejmować będą organizację konferencji metodycznych na dany region oraz seminariów dla nauczycieli, stworzenie interaktywnej strony internetowej oraz kursów językowych dla dorosłych.

W dniach 8–10 grudnia 2006 r. w Pampelunie (Hiszpania) odbyło się pierwsze seminarium całej grupy partnerskiej unijnego projektu w programie Socrates Lingua 1. WSHE, jako jedyną uczelnią polską, w projekcie reprezentowała Joanna Skiba, kierownik Biura Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi WSHE.

Joanna Skiba

Uczestnicy seminarium w Pampelunie

INKUBATOR PRZEDSIĘBIORCZOŚCI W WYŻSZEJ SZKOLE HUMANISTYCZNO-EKONOMICZNEJ

Inkubatory przedsiębiorczości definiujemy jako „wyodrębnione organizacyjnie i oparte na nieruchomości ośrodki przedsiębiorczości, które wspierają rozwój małych firm, w tym nowo utworzonych, poprzez oferowanie lokalu i niezbędnych usług” (*Innowacyjna przedsiębiorczość akademicka — światowe doświadczenia*, praca pod red. J. Gulińskiego i K. Zasiadłego, Warszawa 2005, s. 28). Podstawowym zadaniem inkubatora jest pomoc w procesie tworzenia oraz pierwszym okresie działania małej firmy. Wsparcie inkubatora obejmuje preferencyjne stawki czynszu (rosnące wraz z upływem czasu pobytu w inkubatorze), szkolenia oraz usługi doradcze i informacyjne, a także dostęp do wspólnej infrastruktury technicznej i serwisowej (komputer z łączem internetowym, telefon, faks, kopiarka itd.).

Na świecie działa obecnie ponad 5 tys. inkubatorów przedsiębiorczości. W Polsce inkubatory zaczęły powstawać po 1990 r., najczęściej we współpracy z uczelniami lub samorządami lokalnymi. Mimo działalności kilkudziesięciu tego typu przedsięwzięć w Polsce praktyczne doświadczenia nadal są bardzo skromne, choć przykłady amerykańskie pokazują, że są to działania długookresowe, a efekty pojawiają się często po kilku latach. Mimo niewielkich doświadczeń nikt nie neguje samej idei powoływania kolejnych inkubatorów i to zarówno w kręgach naukowych związanych ze środowiskiem szkolnictwa wyższego, jak i ekonomicznych, czy też samorządów lokalnych, które są szczególnie mocno zainteresowane inspirowaniem przedsiębiorczości na podległym im terenie. Powszechnym kierunkiem rozwoju instytucji naukowych i edukacyjnych w Europie staje się praktyka szerokiego otwarcia na współpracę z biznesem oraz inspirowanie przedsiębiorczości wśród studentów, doktorantów i pracowników naukowych. Dotychczasowy model uczelni, oparty na edukacji i badaniach naukowych, musi zostać poszerzony o przygotowanie do przedsiębiorczości.

Idea powoływania inkubatorów przedsiębiorczości została uregulowana w nowej ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, w której zapisano, że „Uczelnie współpracują z otoczeniem gospodarczym, w szczególności poprzez sprzedaż lub nieodpłatne przekazywanie wyników badań i prac rozwojowych przedsiębiorcom oraz szerzenie idei przedsiębiorczości w środowisku akademickim, w formie działalności gospodarczej wyodrębnionej organizacyjnie i finansowo od jej działalności” (art. 4 ust. 4). Uzupełniano w ten sposób tradycyjne

priorytety uczelni — prowadzenie badań oraz kształcenie studentów — o nowy: inicjowanie przedsiębiorczości. W ustawie zapisano również, że „W celu lepszego wykorzystania potencjału intelektualnego i technicznego [...] uczelnie wyższe mogą prowadzić akademickie inkubatory przedsiębiorczości oraz centra transferu technologii. Akademicki inkubator przedsiębiorczości tworzy się w celu wsparcia działalności gospodarczej środowiska akademickiego lub pracowników uczelni i studentów będących przedsiębiorcami” (art. 86 ust. 1 i 2).

Wskazany przez ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym kierunek rozwoju szkolnictwa wyższego jest pochodną badań przeprowadzonych w 2001 r. wspólnie przez Studentckie Forum Business Centre Club i Ośrodek Badań Wyborczych, które mówią, że ponad 68 procent studentów polskich uczelni pragnie założyć i prowadzić własne firmy. Jednak w obecnej sytuacji dla wielu z nich jest to prawie niemożliwe. Biurokracja, zawzięte procedury i wysokie opłaty sprawiają, iż młodej osoby nie stać dziś na założenie własnej firmy i realizację swoich marzeń. Do tego dochodzi jeszcze niska świadomość oraz brak praktycznej wiedzy studentów w dziedzinie przedsiębiorczości, gdyż takowej polskie uczelnie nadal nie dostarczają swoim studentom.

Włocławek jako miasto o jednym z większych współczynników osób bezrobotnych w kraju szczególnie powinien być zainteresowany pomysłem wspomagania przedsiębiorczości. Idea powołania Inkubatora Przedsiębiorczości w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku pojawiła się kilka lat temu. Na przeszkodzie realizacji tego zadania stanęły przede wszystkim problemy z lokalizacją tego przedsięwzięcia oraz sfinansowania działalności inkubatora. W momencie pojawienia się inicjatywy Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości, idea powołania takiej instytucji we Włocławku zaczęła być realna, tym bardziej że w tym czasie nabyty został budynek tzw. starego szpitala przy ulicy Wyszyńskiego, który doskonale mógłby spełniać funkcję siedziby dla inkubatora oraz firm inicjujących swoją działalność. Inkubator w WSHE powinien zostać obudowany przez różne formy przedsiębiorczości studenckiej — Akademickie Biuro Karier oraz Akademicką Spółdzielnię Pracy.

Projekt powołania Inkubatora Przedsiębiorczości we Włocławku skierowany jest do wszystkich młodych ludzi do 30. roku życia, a w szczególności do studentów studiów sta-

cjonarnych, niestacjonarnych oraz wieczorowych miejscowych uczelni wyższych. Studenci jako osoby o największym potencjale wiedzy, kreatywności i innowacji, który odpowiednio zagospodarowany może stać się w przyszłości dominującym czynnikiem wpływającym na rozwój gospodarczy miasta i regionu. Poprzez nasze działania chcemy zachęcać młodych ludzi do aktywnej i przedsiębiorczej postawy i pracy dla naszego środowiska. Ludzie młodzi powinni zauważyć perspektywę dla swojej przyszłości we Włocławku. Jest to jedyna możliwość, która może zahamować odpływ co bardziej przedsiębiorczych jednostek do innych miast czy wręcz krajów.

W projekcie skupiamy się na tym, aby dostarczyć studentom jak najwięcej praktycznej wiedzy i dobrych przykładów, gdyż, kończąc uczelnię, otrzymują ogromną wiedzę teoretyczną, jednakże tę praktyczną muszą zdobywać wyłącznie sami. Poprzez inkubator mogą oni bez wielkich nakładów finansowych założyć własną, wymarzoną firmę, która za kilka lat może stać się prężnym przedsiębiorstwem, dającym miejsca pracy mieszkańcom miasta i okolicy. W przeciwnym wypadku najbardziej przedsiębiorczy studenci i absolwenci naszych uczelni zmuszeni zostaną do wyjazdu do większych ośrodków lub za granicę i rezygnacji z biznesowych planów na miejscu. Dla wielu studentów działalność w inkubatorze może stać się również sposobem zarabiania na studia oraz dalszym praktycznym poszerzeniem własnej wiedzy.

Głównym celem inkubatora we Włocławku jest pomoc i wspieranie powstających oraz młodych, innowacyjnych firm w ich pierwszym, trudnym okresie istnienia — poprzez zapewnienie optymalnego środowiska pracy, świadczenie szerokiego zakresu usług oraz obniżenie kosztów firmy związanych z wynajmowaniem biura i prowadzeniem działalności. Działalność Inkubatora Przedsiębiorczości we Włocławku powinna skupiać się na następujących obszarach:

- 1) Wynajem powierzchni dla celów gospodarczych (biurowych, gospodarczych);
- 2) Obsługa firm (w czynszu zawarte są dodatkowe bezpłatne usługi inkubatora — telekomunikacyjne, informatyczne);
- 3) Obsługa europejskich programów strukturalnych;
- 4) Działalność doradcza (nowo powstające firmy mogą korzystać z bezpłatnych usług doradczych);
- 5) Powołanie Centrum Doradztwa Biznesowego, w którego ramach bezpłatnie oferowana będzie:

— pomoc w pozyskiwaniu środków finansowych z programów Unii Europejskiej,
— pomoc dla przedsiębiorców w przygotowywaniu wniosków i poszukiwaniu źródeł finansowania projektów inwestycyjnych i doradczych, jak i wszelkich innych przedsięwzięć gospodarczych,

— usługi doradcze dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz osób fizycznych chcących rozpocząć działalność gospodarczą,

— usługi doradcze w zakresie zagadnień związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej,

— przygotowywanie biznesplanów oraz studiów wykonalności;

6) Działalność szkoleniowa:

— organizacja szkoleń i seminariów wyjazdowych,

— organizacja szkoleń wewnętrznych oraz otwartych,

— organizacja kursów zawodowych,

— organizacja kursów podnoszących kwalifikacje;

7) Działalność proinnowacyjna:

— organizacja spotkań przedsiębiorców,

— organizacja międzynarodowych misji gospodarczych,

— usługi doradcze w zakresie źródeł finansowania innowacyjnych przedsięwzięć gospodarczych,

— transfer technologii i kojarzenie partnerów gospodarczych.

Misją Inkubatora Przedsiębiorczości we Włocławku, poza inicjowaniem i wspomaganiem przedsiębiorczości studentów i pracowników włocławskich uczelni, będzie także rozwój miasta poprzez stworzenie miejsca i warunków dla rozwoju przedsiębiorczości proinnowacyjnej. Inkubator będzie posiadał formę zorganizowanego kompleksu gospodarczego, zorientowanego na wspomaganie nowo powstałych przedsiębiorstw poprzez dostarczanie odpowiedniej do potrzeb powierzchni na działalność gospodarczą, prowadzenie usług biurowych, usług doradczych i szkoleniowych wspierających biznes oraz pomoc w pozyskiwaniu środków finansowych. Będzie to jednocześnie centrum przedsiębiorczości Włocławka niezbędne dla dalszego funkcjonowania miasta. Atutem przedsięwzięcia będzie jego lokalizacja, w pobliżu centrum miasta i głównych ciągów komunikacyjnych przecinających miasto (droga krajowa A1). Jego atutem będzie również usytuowanie

Włocławka w centrum geograficznym kraju oraz niewielkie odległości do metropolii toruńsko-bydgoskiej, łódzkiej, warszawskiej oraz poznańskiej.

Inkubator wypełniał będzie niezwykle ważne dla mieszkańców Włocławka funkcje społeczne. Na bazie obiektu i zaplecza technicznego powstawać będą nowe miejsca pracy dla bezrobotnych (poprzez powstanie nowych firm). Firmy już istniejące otrzymywać będą znaczące wsparcie intelektualne, a także zostanie dla nich stworzony system zachęt intensyfikujących rozwój poprzez nowoczesne zarządzanie oraz stosowanie odpowiednich kryteriów doboru i kwalifikacji pracowników. Inkubator stymulował będzie i promował innowacyjność, dążąc do tego, by uczestnikami korzystającymi z pomocy inkubatora stawały się firmy preferujące nowe technologie i rozwiązania, a ponadto wykorzystujące tzw. nisze rynkowe i patenty. Poprzez inkubację przedsiębiorczości rozumiemy także kreowanie działań zmierzających do powstawania związków kooperacyjnych pomiędzy różnymi podmiotami w szerokim pojęciu gospodarczym, naukowym, marketingowym, informacyjnym, a także ludzkim.

dr Marek Wojtkowski

prorektor ds. organizacji dydaktyki WSHE

STUDENCI WSHE NA GRECKIEJ UCZELNI

W ramach realizacji modułu Student Mobility unijnego programu Socrates/Erasmus troje studentów II roku Wydziału Ochrony Środowiska rozpoczęło w semestrze letnim 2006/2007 studia na partnerskiej uczelni University of the Aegean w Grecji (www.aegean.gr).

Uczelnia ta położona jest malowniczo na kilku greckich wyspach: Lesbos, Samos oraz

Rodos. Lokalizacja taka sprawia bez wątpienia, że studiowanie tam to czysta przyjemność.

Studenci WSHE otrzymali znaczne dofinansowanie kosztów pobytu za granicą, na które składa się unijny grant, zwolnienie z czesnego na uczelni macierzystej i docelowej, korzystanie z dotacji rządu greckiego (obejmuje dopłatę do żywienia) oraz możliwość za-

kwatrowania na koszt uczelni greckiej przez cały semestr.

Takie warunki studiowania z pewnością zachęcą kolejnych studentów do uczestnictwa w programie Erasmus właśnie w Grecji.

tekst i fot. *Joanna Skiba*

Ręktorat
Uniwersytetu Egejskiego

Wiatrak — zachodnia
część wyspy Lesbos

Studenci Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej (kierunków pedagogika i socjologia) wspólnie ze studentami Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy przeprowadzili podczas wyborów do samorządów w dniu 26 listopada 2006 r. badanie elit poll.

Próba badawcza przeprowadzona we Włocławku obejmowała jedenaście komisji wyborczych, dobranych w sposób losowo-warstwowy. Dwuosobowe zespoły, wyposażone w identyfikatory, ankiety i urny przeprowadziły anonimową ankietę. Badana była co piąta osoba. Dane przesyłane były za pomocą sms-ów w godzinach 16.00, 18.00, 20.00 do studia telewizyjnego TVP w Bydgoszczy, na podstawie których prezentowano wstępne wyniki wyborów.

Katarzyna Marszałek

WYJAZDY DO UCZELNI PARTNERSKICH W ROKU AKADEMICKIM 2007/2008

W dniach 1 marca–30 czerwca 2007 r. organizowany zostanie, po raz kolejny, nabór studentów oraz kadry WSHE zainteresowanych studiami i stażami w uczelniach zagranicznych. Formularze zgłoszeniowe dostępne na stronie <http://www.wshe.pl/dzialania-wshe/socrates-erasmus>.

Kontakt i dodatkowe informacje — international@wshe.pl.

Joanna Skiba

Ufuk Yalcin i Said Altuntas z tureckiej uczelni Ankara University studiowali w WSHE

UCZELNIE PARTNERSKIE WSHE

Przedstawiamy Państwu aktualny wykaz uczelni partnerskich, z którymi łączą nas działania w programach unijnych Socrates/Erasmus, Socrates Lingua 1, Leonardo da Vinci oraz umowy dwustronne o współpracy.

Zachęcamy do odwiedzania stron internetowych partnerów oraz do kontaktu z Biurem Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi (international@wshe.pl). Zdobędą u nas Państwo wszystkie niezbędne informacje konieczne przy planowanych stażach i wizytach zagranicą oraz o istniejących możliwościach ich finansowania.

Joanna Skiba

UCZELNIA PARTNERSKA, ADRES INTERNETOWY

OBSZARY DZIAŁAŃ NAUKOWYCH WSPÓLNE Z WSHE

Universidade Nova de Lisboa, Portugalia
www.unl.pt

historia, pedagogika, ekonomia

University College of Borås, Szwecja
www.hb.se

ekonomia, pedagogika, pielęgniarstwo

University of National and Word Economy, Bułgaria
www.unwe.acad.bg

ekonomia, administracja

Ankara University, Turcja
www.ankara.edu.tr

filologia polska, historia, socjologia, ekonomia, informatyka, pielęgniarstwo

Universida Politechnica de Valencia, Hiszpania
www.ups.es

ekonomia, ochrona środowiska

Higher School of Psychology, Łotwa
www.psy.lv

ekonomia, pedagogika

Turiba School of Business Administration, Łotwa
www.turiba.lv

ekonomia

Vitus Bering College, Dania
www.vitusbering.dk

ekonomia

University of the Aegean, Grecja
www.aegean.gr

ochrona środowiska

Akademia Pracy i Stosunków Społecznych w Moskwie, Rosja
www.atiso.ru

ekonomia, pedagogika

Uniwersytet Humanistyczny w Smoleńsku, Rosja
www.shu.ru

ekonomia, pedagogika

KSZTAŁCENIE USTAWICZNE PIELĘGNIAREK GWARANTEM JAKOŚCI ŚWIADCZEŃ ZDROWOTNYCH

ZPORR
Zintegrowany Program
Operacyjny
Rozwoju Regionalnego

Wejście Polski do Unii Europejskiej stwarza cały szereg potrzeb w zakresie kształcenia w różnych zawodach, w tym w zawodzie pielęgniarstwa. Jest to zawód bardzo poszukiwany w ostatnim okresie i bardzo ceniony w krajach UE. Absolwenci kierunku pielęgniarstwo nie mają problemów ze znalezieniem pracy w żadnym z państw członkowskich Wspólnoty. W Polsce zawód ten w ostatnim okresie przeżywa swój renesans i cieszy się coraz większym powodzeniem przy wyborze przez młodzież zawodowej drogi życiowej. W odniesieniu do zawodów medycznych w Polsce spełniane są normy obowiązujące w krajach UE, natomiast nie są spełniane wymogi w zakresie kształcenia pielęgniarstwa. Obowiązkowe są bowiem studia wyższe, minimum 3-letnie, a ten warunek spełniają właśnie zawodowe studia licencjackie, które prowadzone są przez Wydział Zdrowia Publicznego Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku. Oferta edukacyjna w zakresie kształcenia na kierunku pielęgniarstwo stwarza możliwość uzyskania dyplomu wyższych studiów zawodowych bez konieczności wyjazdu do odległych ośrodków akademickich. Uzyskany dyplom na naszym Wydziale jest automatycznie uznawany we wszystkich krajach UE.

Wydział Zdrowia Publicznego jako jeden z nielicznych Wydziałów WSHE w celu ułatwienia podwyższenia swoich kwalifikacji pielęgniarcom czynnym zawodowo realizuje Projekt pt. „Kształcenie ustawiczne pielęgniarstwa gwarantem jakości świadczeń zdrowotnych”. Powyższy Projekt współfi-

nansowany jest przez UE ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Priorytetu 2 „Wzmocnienie rozwoju zasobów ludzkich w regionach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego”. Działanie 2.1. „Rozwój umiejętności powiązany z potrzebami regionalnego rynku pracy i możliwości kształcenia ustawicznego w regionie”.

Celem Projektu jest przede wszystkim podniesienie kwalifikacji zawodowych pracujących pielęgniarzek, dostosowując zakres ich kompetencji do wymagań wyznaczonych przez standardy europejskie oraz zapewnienie wysokiej jakości opieki pielęgniarstwa w regionie kujawsko-pomorskim.

Adresatami Projektu są pielęgniarzki posiadające świadectwo dojrzałości i będące absolwentkami liceów medycznych oraz medycznych szkół zawodowych kształcących w zawodzie pielęgniarstwa, zgłaszające chęć podwyższenia lub dostosowywania kwalifikacji zawodowych do potrzeb rynku pracy.

Wsparciem objęte są następujące formy kształcenia:

- kształcenie zawodowe (teoretyczne i praktyczne), zgodne ze standardami kształcenia pielęgniarstwa;
- szkolenie językowe, oferujące specjalistyczne słownictwo medyczne w języku angielskim;
- szkolenie komputerowe, oferujące doskonalenie umiejętności w zakresie wykorzystywania technik informatycznych dla celów zawodowych.

Po ukończeniu szkolenia językowego (60 godzin dydaktycznych) i szkolenia informatycznego (42 godziny) Ostateczni Odbiorcy wsparcia otrzymują stosowny certyfikat. Do nauki języka angielskiego zostały już zakupione dla każdego studenta podręczniki, które po zakończeniu szkolenia językowego, czyli po II semestrze, zostaną przekazane do Biblioteki Głównej i będą do dyspozycji wszystkich studentów WSHE.

Osoby zakwalifikowane do Projektu mają obniżone czesne do wysokości 1000 złotych, co jest znaczącą formą pomocy dla pielęgniarzek pragnących podjąć wysiłek podwyższenia swoich kwalifikacji, a co za tym idzie — jakości świadczonych usług. Forma wsparcia, która cieszy studentów w sposób szczególny, to refundacja kosztów dojazdu na zajęcia z uwagi na to, iż wielu Ostatecznych Odbiorców Projektu dojeżdża z oddalonych o wiele kilometrów miejscowości województwa kujawsko-pomorskiego.

W ostatnim okresie zostało przeprowadzone wstępne badanie jakości, które wykazało, iż oferowane formy wsparcia są interesujące i atrakcyjne dla studentów. Wyniki badań wskazały również, iż Ostateczni Odbiorcy Projektu są bardzo zadowoleni z świadczonych usług edukacyjnych na kierunku pielęgniarstwo przez Wyższą Szkołę Humanistyczno-Ekonomiczną we Włocławku i są przekonani o słuszności wyboru właśnie tej uczelni w celu podwyższenia swoich kwalifikacji zawodowych.

dr Barbara Moraczewska

Wykład
na kierunku
pielęgniarstwo

Pielęgniarstwo polskie — pielęgniarstwem europejskim

Najbliższa przyszłość to pielęgniarstwo transkulturowe

Pracownice kierunku pielęgniarstwo Wydziału Zdrowia Publicznego dr Dorota Kochman oraz dr Wanda Stefańska uczestniczyły w dniu 8 grudnia 2006 r. w Warszawie w Międzynarodowej Konferencji pt. „Pielęgniarstwo polskie — pielęgniarstwem europejskim”. Konferencja zorganizowana została przez Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych oraz Fundację Copernico 2000. Tematyka konferencji obejmowała następujące sesje:

1. Dorobek polskiego pielęgniarstwa: Pielęgniarki i położne w świetle ustawy o samorządzie i zawodach pielęgniarki i położnej, Organizacja i jakość pracy pielęgniarki i położnej.

2. Edukacja pielęgniarek w Polsce i Europie (wybrane kraje europejskie): Transformacja kształcenia pielęgniarek i położnych w Polsce — stan aktualny i perspektywy.

3. Odpowiedzialność i etyka zawodowa pielęgniarek i położnych w Polsce i Europie.

4. Mobilność zawodowa pielęgniarek — szansa czy zagrożenie dla polskich pielęgniarek? Uznawanie kwalifikacji zawodowych pielęgniarek i położnych.

Pielęgniarstwo europejskie poszukuje obecnie wspólnych kierunków i nowego podejścia do rozwiązywania problemów zdrowotnych obywateli. Jakość opieki pielęgniarskiej warunkowana jest między innymi wysokimi kwalifikacjami zawodowymi oraz oparciem praktyki zawodowej na podstawach naukowych. Użyteczny charakter jakości kształcenia ma obecnie kontekst międzynarodowy. Wynika to między innymi z możliwości swobodnego przepływu kadry pielęgniarskiej na rynku europejskim oraz uznawalności i porównywalności kompetencji zawodowych. Zmianie ulegają również oczekiwania odbiorców świadczeń zdrowotnych zarówno w naszym kraju, jak też w innych krajach europejskich. Istnieje także duże zainteresowanie wymianą dorobku naukowego w pielęgniarstwie oraz w zakresie rozwoju praktyki zawodowej. Najbliższa przyszłość dla tego zawodu to pielęgniarstwo transkulturowe. Odbiorcą

świadczeń zdrowotnych będzie coraz częściej pacjent reprezentujący inną kulturę, język, religię itp.

Wymiana doświadczeń i poglądów obecnych na konferencji licznych przedstawicieli tego zawodu z różnych państw europejskich pozwoliły lepiej uświadomić, jaki jest stan i kondycja polskiego pielęgniarstwa. Polskie pielęgniarstwo, podobnie jak pielęgniarstwo w całej Europie, ulega nieustannym przeobrażeniom. Obecnie pielęgniarkom stawia się wysokie wymagania kwalifikacyjne i etyczne. Profesjonalizacja dokonuje się poprzez zmianę w standardach kształcenia, co skutkuje wzrostem kompetencji zawodowych, a także autonomii. Równocześnie wzrasta odpowiedzialność pielęgniarki za poziom świadczonej opieki. Dlatego też problematyka konferencji skupiała się na następujących zagadnieniach: Jak przedstawia się sytuacja polskiego pielęgniarstwa na tle pielęgniarstwa europejskiego? Jakie są podobieństwa, a jakie różnice w zakresie kształcenia zawodowego? Jak wygląda problem odpowiedzialności zawodowej pielęgniarek i położnych w Polsce i Europie?

Kompetencje zawodowe absolwentów polskich wydziałów pielęgniarskich (licencjat) są porównywalne z kompetencjami osób kończących naukę zawodu w innych krajach europejskich. Należy podkreślić, że w państwach zachodnioeuropejskich system kształcenia zawodowego jest bardziej elastyczny w porównaniu z systemem polskim. W Polsce standardy i organizacja nauczania są bardzo szczegółowo wskazane w aktach normatywnych.

Ogólna liczba godzin kształcenia licencjackiego wynosi obecnie 4780, w tym 2300 godzin przeznaczona jest na zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe. Program kształcenia opiera się na fundamentalnym przekonaniu, że teoria i praktyka muszą być ze sobą ściśle powiązane i uwzględniać zmieniające się potrzeby społeczne. Dużo uwagi poświęcono podczas konferencji także kształceniu poddyplomowemu. Pozwala ono na pogłębienie

i uaktualnienie wiedzy, zdobycie nowych umiejętności, jest drogą do awansu i umożliwia zdobycie określonych uprawnień. Polskie pielęgniarki, pomimo trudnej dla nich sytuacji finansowej, wykazują ogromne zainteresowanie pogłębianiem wiedzy, co budzi zrozumiały szacunek i podziw.

Powszechnie wiadomo, że opieka pielęgniarska stanowi nieodłączny element systemu opieki zdrowotnej w każdym państwie. Niezaprzeczalnym faktem jest, że w Polsce mamy profesjonalnie przygotowane pielęgniarki i położne, które realizują się zawodowo nie tylko w pracy z pacjentem, ale również sprawują funkcje w zarządzaniu opieką zdrowotną, administracji publicznej, przygotowują przyszlą kadre pielęgniarską, prowadzą badania naukowe. Szczególnie widoczny jest udział pielęgniarek w osiąganiu standardów jakości i akredytacji przez poszczególne zakłady opieki zdrowotnej. Od kilku lat bowiem rośnie zainteresowanie zakładów opieki zdrowotnej uzyskiwaniem certyfikatów zgodności z międzynarodowymi normami ISO. Ogrom ich pracy skutkuje poprawą jakości opieki nad pacjentem, a także sprzyja podnoszeniu rangi i prestiżu zawodu.

Równocześnie duża liczba pielęgniarek i położnych opuszcza nasz kraj w celu poszukiwania pracy w innych państwach europejskich. Uznawanie kwalifikacji zawodowych polskiej pielęgniarki przez inne kraje UE regulują zarówno przepisy prawa wspólnotowego, jak i prawa krajowego.

Wprowadzone w Polsce regulacje prawne dotyczące kształcenia nie doprowadziły w wymierny sposób do wzrostu atrakcyjności zawodu i zwiększenia liczebności pielęgniarek. W wielu zakładach opieki zdrowotnej odczuwa się obecnie dotkliwie ich niedobór. Należy podkreślić, że państwa zachodnioeuropejskie stworzyły znacznie lepsze warunki zarówno w zakresie nauczania, pracy, a także płacy dla pielęgniarek.

dr Wanda Stefańska

Potrzeba edukacji seksualnej

Plany badawcze Koła Naukowego Pedagogów „Persona” na semestr letni

Z roku na rok obniża się wiek inicjacji seksualnej. Międzynarodowe badania nad zachowaniami zdrowotnymi młodzieży szkolnej, pod auspicjami WHO, przeprowadzone przez Katedrę Biomedycznych Podstaw Rozwoju i Wychowania Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego w 2002 r. wykazały, że już w grupie 15-latków inicjowało 14,8%, odpowiednio 9,2% dziewcząt i 20,9% chłopców. Jednym z czynników wpływających na zbyt wczesne, pochopne podejmowanie stosunków seksualnych przez młodzież jest brak wychowania seksualnego zarówno w rodzinie, jak i w szkole.

Wychowanie i uświadomienie seksualne są wzajemnie powiązane dwiema częściami pedagogiki seksualnej. Wspólnym celem wychowania i uświadomienia seksualnego jest ukształtowanie osoby zdrowej seksualnie, to znaczy jednostki, która akceptuje swoją płć, przyjmuje role z nią związane (role małżeńskie i rodzicielskie), bez lęku wyraża swoją seksualność w sensie fizycznym i psychicznym, ma przy tym poczucie odpowiedzialności za skutki tego wyrazu dotyczące siebie samego, partnera i społeczeństwa¹.

Jednym z celów wychowania seksualnego jest przygotowanie do życia rodzinnego i małżeńskiego, formowanie systemu wartości seksualnych, formowanie świadomości płciowej, osiąganie integracji i wszechstronnego rozwoju osobowości.

Pierwszym i najważniejszym czynnikiem wychowania seksualnego jest rodzina, czyli rodzice i całe środowisko rodzinne. Biorą w nim jednak udział także inne czynniki, które wpływają na postawy i zachowania człowieka, a więc wspólnota religijna, szkoły, grupy rówieśnicze. Ich działania wychowawcze powinny być zawsze zsynchronizowane z działaniem rodziny, w której wychowanek przede wszystkim żyje i się rozwija, nie mogą one jednak nie czuć się w tej czy innej mierze współodpowiedzialnymi za wynik swoich działań w zakresie wychowania seksualnego². System wartości seksualnych powinien uwzględniać dobro życia społecznego, rodzinnego, małżeńskiego i seksualnego.

Edukacja seksualna jest procesem kompleksowym. Dokonuje się praktycznie przez całe życie człowieka. Rodzina odgrywa w niej bardzo ważną rolę. Rodzice oddziałują na dziecko nie tylko poprzez bezpośrednie rozmowy, ale także poprzez własną postawę wobec seksu. Uczuciowa, oparta na wzajemnym zaufaniu rodzina, najpierw pragnąca dziecka jako owocu swojej miłości, już w chwili jego urodzenia staje się pierwszym przekazicielem

właściwych funkcji wychowania seksualnego w sposób naturalny, prosty, a zarazem głęboki i wywierający podstawowy wpływ na dziecko w pierwszych miesiącach jego życia, rozwijając u niego popęd do więzi emocjonalnej. Najczęściej rodzice w tym okresie nie zdają sobie z tego sprawy, ale skoro kochająca się rodzina żyje pełnią uczucia dla siebie i dziecka, to spełnia mimo woli tę funkcję i robi to najlepiej. Jest to bowiem naturalna funkcja rodziny, promującej zdrowie fizyczne i psychiczne swego potomstwa, jego wychowanie i przygotowanie do samodzielnego życia, w tym życia seksualnego³.

Często jednak rodzice z różnych przyczyn nie czują się na siłach, by w odpowiednim czasie i w odpowiedni sposób uświadomić własne dziecko. Już najmłodsze dzieci zadają pytania, na które rodzice nie zawsze potrafią odpowiedzieć. Dla wielu dorosłych tematy związane z seksualnością stanowią tabu, nie umieją o nich otwarcie mówić. Z kolei rodzice, którzy nie odpowiadają dzieciom na pytania dotyczące seksu, sądząc, że jest to dla nich zbyt wczesne, muszą być świadomi, że ich postawa też stanowi pewną odpowiedź. Jest sygnałem dla dziecka, że seksualność jest czymś wstydlivym i niedobrym.

Tematyka seksualno-rozrodcza nie powinna stanowić wstydliwego tabu, musi być przez rodziców wyjaśniana stopniowo, w sposób odpowiedni do wieku, rozwoju umysłowego, zdolności rozumienia i zainteresowań, powinna zawierać pełną prawdę o człowieku w ujęciu integralnym. Wychowanie seksualne przygotowuje nie tylko do indywidualnej ekspresji seksualnej, ale i do zinstytucjonalizowanych form seksualności, jak rodzicielstwo i małżeństwo. Przygotowuje do spełnienia ról społecznych — jak być żoną, mężem, ojcem, matką, pomaga w socjalizacji potrzeb seksualnych, zapobiega dewiacjom, przerostowi egocentryzmu, jak i wszelkim formom instrumentalnego traktowania członków rodziny i innych osób. Wychowanie seksualne — będąc czynnością ukierunkowaną na wartość, godność, odpowiedzialność, wzajemność, ale także rodzinę, dziecko, małżeństwo, miłość,

kształtowanie osobowości — jest elementem profilaktyki wobec przedwczesnej aktywności płciowej i wobec nieumiejętności kształtowania więzi osobowych.

Niebagatelnym powodem do zajęcia się problemami życia rodzinnego i seksualnego jest fakt, że seks przestaje być społecznym tabu, że staje się nawet bardzo nachalny (w prasie, w kinie) trzeba więc umieć rozmawiać z dziećmi na ten temat. Sprawy dojrzenia biologicznego, odróżniania potrzeb seksualnych od innych potrzeb — przyjaźni, miłości, uczestnictwa, dorastanie w miłości partnerskiej i odpowiedzialnych zachowań seksualnych to sprawy, które powinny dotyczyć każdego człowieka — być świadectwem jego kultury seksualnej i wyrazem intymnej sfery życia.

Rodzina nadal nie spełnia funkcji wychowującej w tym zakresie. Rodzice rzadko prowadzą najpierw z dzieckiem, a potem z dorastającym potomkiem regularny dialog na tematy intymne. Na ogół nie omawiają problemów związanych z antykoncepcją, różnic w przeżywaniu i rozumieniu miłości pomiędzy chłopcem a dziewczyną czy inicjacji seksualnej. Młodzież zresztą do takich rozmów z rodzicami nie wykazuje większego zapału, być może jest to wynikiem braku tradycji prowadzenia z dziećmi rozmów o sprawach intymnych, przekonania, że są to tematy wstydlive czy wręcz nieprzyzwoite. Większość rodziców nie posiada odpowiedniego zasobu wiedzy merytorycznej, niebagatelną jest — oprócz braku wiedzy — bariera językowa. Rodzice na ogół boją się też mówić dzieciom o inicjacji seksualnej czy o antykoncepcji, gdyż sądzą, że samo już poruszenie tych kwestii mogłoby stanowić inspirację do podejmowania pospiesznych kontaktów seksualnych.

Tematyką związaną z potrzebą edukacji seksualnej zarówno w rodzinie, jak i w szkole będzie zajmowało się Koło Naukowe Pedagogów „Persona”, począwszy od semestru letniego. Serdecznie zapraszam wszystkich chętnych do udziału w pracach badawczych Koła.

dr Urszula Kempieńska

¹ I. Obuchowska, A. Jaczewski, *Rozwój erotyczny*, Warszawa 2002, s. 198.

² W. Skrzydlewski, *Wychowawcza problematyka seksualności*, [w:] *Zagadnienia prorodzinnej edukacji seksuologicznej i profilaktyki HIV/AIDS*, Katowice 1997, s. 29.

³ J. Rzepka, *Moje doświadczenia z edukacją seksuologiczną*, [w:] *Zagadnienia prorodzinnej edukacji...*, s. 11.

Konferencja Regionalna na Wydziale Ekonomii i Informatyki

Jednym z obszarów badawczych pracowników naukowych Wydziału Ekonomii i Informatyki jest problematyka finansów lokalnych. Wykorzystując wyniki badań przeprowadzonych w ramach grantu indywidualnego dr. Henryka Stępnia a także zainteresowanie tą tematyką dr. Marka Stefańskiego oraz dr. Adama Strzeleckiego, zorganizowano na Wydziale Regionalną Konferencję Naukową pt. „Samodzielność finansowa jako podstawa rozwoju jednostek samorządu terytorialnego”. Konferencja odbyła się 26 października 2006 r.

Dr Adam Strzelecki i dr Henryk Stępień

Podstawą dyskusji były następujące referaty:

— dr. Adama Strzeleckiego pt. „Determinanty samodzielności finansowej jednostek samorządu terytorialnego”;

— dr. Marka Stefańskiego pt. „Obligacje komunalne jako źródło finansowania przedsięwzięć rozwojowych jednostek samorządu terytorialnego”;

— dr. Henryka Stępnia pt. „Ranking samodzielności finansowej gmin i powiatów podregionu wrocławskiego za 2005 rok — podstawowe założenia i wyniki”.

W dyskusji aktywnie uczestniczyli przedstawiciele administracji samorządowej zaproszeni na konferencję. Szczególnie ciekawe przemówienia zaprezentowali: burmistrz Kowala Eugeniusz Gołembiewski, wójt gminy Boniewo Marek Klimkiewicz oraz prezydent Wrocławka Władysław Skrzypek.

Plonem konferencji będzie publikacja pt. „Problemy samodzielności finansowej jednostek samorządu terytorialnego”, pod redakcją Henryka Stępnia, która ukaże się w pierwszym kwartale br.

dr Henryk Stępień

Koło Naukowe na Wydziale Zdrowia Publicznego

W minionym roku (listopad 2006) na Wydziale Zdrowia Publicznego Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Wrocławku powołane zostało drugie studenckie koło naukowe, noszące nazwę Koło Naukowe Zdrowia Publicznego (KNZP). Plany utworzenia Koła Naukowego związane były z istniejącym na Wydziale kierunkiem nauczania — pielęgniarstwem.

Koło Naukowe Zdrowia Publicznego jest dobrowolnym, samorządnym kołem naukowym, mającym na celu rozwój zainteresowań naukowych studentów oraz upowszechnianie wiedzy, przede wszystkim z zakresu pielęgniarstwa, nauk medycznych i pokrewnych. Główne cele działania KNZP to przede wszystkim:

- współuczestnictwo w pracach naukowo-badawczych prowadzonych na Wydziale Zdrowia Publicznego;
- promocja kierunku pielęgniarstwo;
- organizacja wyjazdów naukowo-dydaktycznych członków Koła;
- samokształcenie studentów w zakresie pielęgniarstwa, nauk medycznych i pokrewnych;
- organizowanie spotkań, wykładów z zakresu działalności Koła.

Pierwsze spotkania członków KNZP miały na celu ustalenie głównego kierunku działania oraz przyjęcie statutu i wybranie Zarządu. Tymczasową siedzibą Koła jest Dziekanat Wydziału Zdrowia Publicznego.

Jednym z głównych zadań członków Koła jest prezentowanie wyników badań naukowych prowadzonych na Wydziale Zdrowia Publicznego. Wiąże się to z licznymi wyjazdami na konferencje, sympozja, zjazdy, głównie organizacji studenckich działających na terenie kraju i za granicą. Dlatego też podjęte zostały już pierwsze działania mające na celu zaprezentowanie dotychczasowych osiągnięć naukowych KNZP — na V Podlaskiej Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Szkoleniowej w Białymstoku, podczas której zaplanowano również I Podlaską Konferencję Kół Naukowych Studentów Wydziałów Pielęgniarstwa, Ochrony Zdrowia, Nauk o Zdrowiu i Zdrowia Publicznego, oraz na Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Szkoleniowej „Europejski wymiar nauk o zdrowiu”, która odbędzie się w Bydgoszczy we wrześniu br.

Główne kierunki badań obejmują zagadnienia z zakresu podstaw i rozwoju pielęgniarstwa, z zakresu pielęgniarstwa klinicznego i specjalistycznego oraz z zakresu zdrowia publicznego. Jak mówią członkowie Koła, uczestnictwo w różnego rodzaju konferencjach, sympozjach czy zjazdach jest nobilitacją, a także doskonałą okazją do wymiany

doświadczeń ze studentami innych uczelni. A przede wszystkim możliwością do zaprezentowania Koła wrocławskiego na forum ogólnopolskim.

Członkowie Koła również bardzo aktywnie włączają się do inicjowanych zarówno przez uczelnię, jak i organizacje wrocławskie akcji promujących zdrowie. Są to działania skierowane głównie na rzecz środowiska lokalnego. Wśród odbiorców znaleźli się dotąd: chorzy na cukrzycę, dzieci w wieku przedszkolnym, szkolnym, młodzież szkół ponadpodstawowych, osoby zdrowe dorosłe, słuchacze Wrocławskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku i inni. Wiodącymi tematami realizowanych form promocji zdrowia są:

- pierwsza pomoc w stanach zagrożenia zdrowia i życia;
- zdrowy styl życia;
- porady pielęgniarские w zakresie żywienia, higieny osobistej itp.;
- porady pielęgniarские w zakresie zapobiegania powikłaniom w cukrzycy; nadciśnieniu tętniczym oraz otyłości.

Mamy nadzieję, że Koło Naukowe Zdrowia Publicznego będzie aktywnie się rozwijać, a osiągnięcia naukowe naszych członków będą prezentowane w prestiżowych czasopiśmie zawodowych.

Wszystkich studentów pragnących rozwijać swoje zainteresowania naukowe serdecznie zapraszamy do pracy w Kole.

*dr n. med. Dorota Kochman
dr n. med. Robert Ślusarz*

Edukacja obywatelska w społeczeństwie wielokulturowym w dobie globalizacji

Sprawozdanie z II Międzynarodowej Konferencji Naukowej

Druga Międzynarodowa Konferencja Naukowa, zorganizowana przez Uniwersytet Wrocławski — Instytut Pedagogiki, Zakład Pedagogiki Społecznej oraz Koło Naukowe Studentów Pedagogiki ETNO, odbyła się we Wrocławiu w dniach 17–18 listopada 2006 r.

Konferencja poświęcona była problemom edukacji obywatelskiej w społeczeństwie wielokulturowym w dobie globalizacji. Zamierzeniem organizatorów było podjęcie na forum międzynarodowym — Europy Środkowo-Wschodniej — dyskusji na temat edukacji obywatelskiej w społeczeństwach, których funkcjonowanie, w podstawowych dla tychże społeczeństw wymiarach, dynamizowane jest przez odmienność kulturową, zwłaszcza narodową.

Problematyka konferencji spotkała się z żywym zainteresowaniem w Polsce i za granicą. Do Wrocławia przyjechali przedstawiciele polskich i zagranicznych środowisk akademickich. Zagraniczni goście reprezen-

towali Uniwersytety: Lwowski, im. Masaryka w Brnie, of Latvia, Wileński Pedagogiczny oraz Riga Teacher and Educational Management Academy, Lviv Academy of Arts. Ośrodki polskie — Uniwersytety: Wrocławski, Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Zielonogórski, UMCS w Lublinie, Szczeciński, im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Jagielloński oraz Akademia Świętokrzyska w Kielcach, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Pomorska Akademia Pedagogiczna w Słupsku, Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku, Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji, Akademia Medyczna w Poznaniu, Akademia Marynarki Wojennej w Gdyni, Muzułmańskie Centrum Kulturalno-Oświatowe we Wrocławiu, Centrum Kształcenia i Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Podczas konferencji przewidziano wygłoszenie 61 referatów. Zakres tematyczny wystąpień ogólnych koncentrował się na kilku obszarach — od problemów asymilacji kulturowej mniejszości narodowej, poprzez

edukację obywatelską (w szkolnictwie zakonnym, polskiej literaturze pedagogicznej, tradycji edukacyjnej), aż po problemy współczesnych studentów.

Obrady przebiegały w sekcjach:

— historycznej — zagadnienia dotyczyły problematyki: edukacji obywatelskiej i patriotycznej, ideologii edukacyjnej, obowiązków obywatela, organizacji młodzieżowych, systemów i modeli wychowania narodowego;

— pedagogiki społecznej — zakres tematyczny wystąpień koncentrował się na kilku obszarach: społecznych determinantach edukacji obywatelskiej, środowiskach kształtowania postaw obywatelskich (szkoła, przedszkole, rodzina dysfunkcyjna, bezrobotni, wolontariusze, uczelnie);

— edukacji międzykulturowej — zagadnienia poruszane w sekcji dotyczyły: edukacji regionalnej, roli etosu tradycji i edukacji obywatelskiej (w rodzinie, dla młodego pokolenia, w grupach etnicznych, w klasie szkolnej, w „Domu Mądrości”, u osób niepełnosprawnych, bezrobotnych), wielokulturowości, wychowania do demokratycznego obywatelstwa, odmienności narodowej.

Duża liczba zgłoszonych wystąpień, jak również uczestników, nie tylko prelegentów, a przede wszystkim ożywiona wymiana poglądów świadczą o potrzebie dyskusji na temat edukacji obywatelskiej w społeczeństwie wielokulturowym w dobie globalizacji. Miejmy nadzieję, że kontynuacją owej dyskusji będzie publikacja pokonferencyjna.

Katarzyna Marszałek

Nowe specjalności

Dynamiczny rozwój Wydziału Ochrony Środowiska zaowocował uruchomieniem sześciu nowych specjalności, są to: biotechnologia alternatywnych źródeł energii, inżynieria materiałowa, gospodarka przestrzenna w samorządzie terytorialnym, odnawialne źródła energii, inżynieria ochrony środowiska — technologie, ochrona wód i zagospodarowanie odpadów.

Absolwenci specjalności biotechnologia alternatywnych źródeł energii posiadać będą wiedzę z zakresu ochrony środowiska, poszerzoną o podstawy produkcji surowców energetycznych, a także stosowania metod biotechnologicznych w przetwarzaniu produktów ubocznych i odpadów w produkcji nośników energii. Absolwenci specjalności inżynieria materiałowa uzyskują zaś interdyscyplinarne wykształcenie z zakresu budowy strukturalnej, właściwości fizyko-chemicznych i mechanicznych, projektowania i technologii wykorzystania nowoczesnych materiałów. Gruntowna wiedza w zakresie podstaw technologii otrzymywania i metod badań

materiałów oraz umiejętność praktycznego jej stosowania umożliwią absolwentowi tej specjalności pracę w szeroko pojętej problematyce produkcyjno-eksploatacyjnej. Absolwent specjalności gospodarka przestrzenna w samorządzie terytorialnym będzie posiadał wiedzę i umiejętności w zakresie wykonywania podstawowej oceny zagospodarowania terenu w skali gminy, miejscowości i obiektu (zespołu), ze szczególnym uwzględnieniem walorów, kolizji i elementów wymagających ochrony oraz przygotowywania wytycznych do dokumentacji planistycznych oraz projektów budowlanych i wykonawczych związanych z zagospodarowaniem terenu.

Studia w ramach specjalności odnawialne źródła energii przygotowują absolwenta do aktywnego udziału w procesach decyzyjnych na różnych szczeblach administracji rządowej i samorządowej oraz w przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej i przedsiębiorstwach zajmujących się produkcją, dystrybucją lub wykorzystaniem różnych rodzajów energii. Z kolei absolwenci specjalności inżynieria

ochrony środowiska — technologie mają okazję zapoznać się z najnowszymi osiągnięciami naukowymi oraz wdrażanymi technologiami związanymi z szeroko rozumianą inżynierią środowiska.

Studenci inżynierskiego kierunku ochrony środowiska ze specjalnością ochrona wód i zagospodarowanie odpadów, oprócz podstawowej wiedzy związanej ze specyfiką kierunku, a więc znajomości środowisk naturalnych (lądowych i wodnych), głównych zagrożeń dla środowiska o charakterze globalnym i lokalnym oraz metod ochrony środowiska, mają możliwość poznania najnowszych osiągnięć związanych z ochroną i odnową środowisk wód powierzchniowych i głębinowych oraz technologii oczyszczania ścieków komunalnych i przemysłowych oraz zagospodarowania odpadów.

Chcemy również poinformować, iż w dniu 1 grudnia 2006 r. na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego

dokończenie na str. 20

Czysta woda zdrowia doda

W 2006 r. realizowano na Wydziale Ochrony Środowiska program badawczo-dydaktyczny pn. „Wpływ wysypiska odpadów na stan wód gruntowych”. Polegał on na przeprowadzeniu szeregu analiz odpadów na zawartość metali ciężkich i stwierdzeniu, na ile metale te są wymywane do wód podziemnych i je zanieczyszczają.

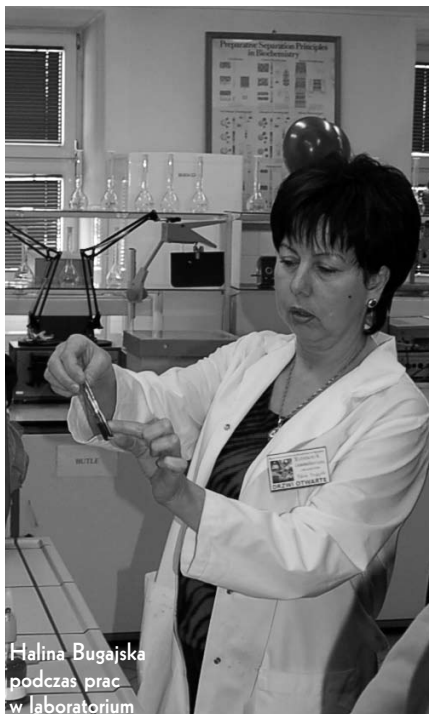
Woda jest jedną z najbardziej rozpowszechnionych substancji na Ziemi. W zależności od występowania dzielimy ją na powierzchniową i podziemną. Ta ostatnia w zdecydowanej większości należy do wód głębinowych. Wody podziemne znajdujące się płycej zwane są wodami gruntowymi. Gromadzone są w górnych warstwach wodonośnych skorupy ziemskiej. Sięgają do około 25 m głębokości, licząc od powierzchni gruntu. W zależności od głębokości występowania wód gruntowych dzielimy je na:

— wody gruntowe płytkie — są to wody występujące na małych głębokościach (8 m), z tego względu często są zanieczyszczone bakteriami chorobotwórczymi;

— wody gruntowe głębokie — występują na znacznych głębokościach, charakteryzują się tym, że nie zawierają licznych bakterii chorobotwórczych, mogą natomiast mieć rozpuszczone w sobie różnego rodzaju związki chemiczne.

Wody gruntowe są źródłem wody pitnej. Zasilane są przede wszystkim przez opady, niestety zanieczyszczone. Zanieczyszczenia wód możemy podzielić na infiltrujące oraz zanieczyszczenia wprowadzane bezpośrednio. Zanieczyszczenia infiltrujące znajdujące się w wodach powierzchniowych mogą stać się zanieczyszczeniami wód podziemnych. Dzieje się tak wskutek procesu naturalnego przesiąkania wód do głębokich warstw. Wiele zanieczyszczeń przemieszcza się w ten sposób. W wyniku kontaktu wody pochodzącej z opadów atmosferycznych z odpadami na przykład składowanymi na wysypisku następuje migracja metali ciężkich zawartych w odpadach w głąb wód podziemnych. Migracja w płytkiej odkrytej warstwie wodonośnej, w której istotną rolę odgrywa proces utleniania, powoduje szybką mineralizację substancji organicznych, przez co powstają proste związki nieorganiczne, dobrze rozpuszczalne w wodzie. Wyróżnia się także migrację w warstwie izolowanej utworami słabo przepuszczalnymi lub w głębszej partii warstwy odkrytej, poza zasięgiem wód infiltracyjnych. Również w tym przypadku zanieczyszczenia nie są utleniane, a proces mineralizacji substancji przebiega bardzo powoli. Należy podkreślić, że w bezpośrednim sąsiedztwie składowisk nigdy nie obserwuje się warunków tlenowych w strefie

aeracji i w warstwie wodonośnej, nawet jeśli składowisko odpadów znajduje się na dobrze przepuszczalnych utworach. Wynika to z tego, że w tej strefie występuje zawsze deficyt tlenu. Jest on zużywany do procesów hydrogeochemicznych i dlatego warunki tlenowe mogą występować w dalszej odległości od składowiska. Warunki sprzyjające pełnej mineralizacji substancji organicznej są niewątpliwie bardziej korzystne. Ograniczają one bowiem zasięg uciążliwych zanieczyszczeń, takich jak związki organiczne oraz metale ciężkie. Aby sprawdzić, na ile metale ciężkie

Halina Bugajska podczas prac w laboratorium

są wymywane z odpadów gromadzonych na składowiskach do wód gruntowych, przeprowadzono w laboratorium Wydziału Ochrony Środowiska — cyklicznie, raz na kwartał — analizy polegające na określaniu wartości wymywania niektórych metali ciężkich z różnych partii odpadów. Jednocześnie przeprowadzono analizy czystości wód w studniach gospodarstw będących w bliskim sąsiedztwie ze składowiskiem w Machnacu. Stwierdzona zawartość metali ciężkich, takich jak ołów i kadm, w wodzie studni przydomowych, nie przekraczała zawartości dopuszczalnej określonej przez PN, tzn. ołowiu było zawsze mniej niż 0,005 mg/l, a kadmu 0,003 mg/l. Jedy- nym parametrem, którego ilość w wodzie ze studni stwierdzono w nadmiarze, była przekroczonej ponad normę zawartość azotanów (w dwóch przypadkach). Analizując otrzymane wyniki stwierdzono, że azotany pochodzą najprawdopodobniej z gnojowic położonych

na terenie gospodarstw, na poziomie wyższym od poziomu lustra wody w studniach. Gdyby azotany pochodziły ze składowiska, to w wodzie mogłoby być ich co najwyżej tyle, ile w odpadach, nie więcej.

Wody podziemne mają duże znaczenie jako źródło zaopatrzenia ludności w wodę pitną. Działalność gospodarcza człowieka stwarza dla nich duże zagrożenie, dlatego istotnym jest śledzenie zmian jakości wód podziemnych, określanie ich trendów i dynamiki. Realizując niniejszy program badawczo-dydaktyczny, osiągnęliśmy następujące efekty:

— rzeczowy — polegający na zakupie sprzętu: suszarki laboratoryjnej homogenizatora, odczynników chemicznych i podłoży bakteriologicznych niezbędnych do realizacji zadania; sprzęt i odczynniki zakupiono ze środków pozyskanych z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Toruniu;

— ekologiczny — przede wszystkim w postaci zdobytej wiedzy, nabyciu umiejętności i nawyków w zakresie ochrony środowiska. Realizacja zadania przyczyniła się do nawiązania współpracy z młodzieżą ponadgimnazjalną, która bardzo chętnie brała udział w realizacji projektu.

Temat niniejszego zadania jest bardzo obszerny, dlatego zamierzamy kontynuować badania w bieżącym roku, poszerzając je o analizy dalszych metali ciężkich.

Halina Bugajska

dokończenie ze str. 19

odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej Marii Palińskiej pt. „Składniki terminalne rdzeni lipopolisacharydów pałeczek *Proteus*”. Natomiast Rada Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2006 r. nadała Marii Palińskiej stopień doktora nauk biologicznych. Promotorem pracy doktorskiej była prof. Joanna Radziejewska-Lebrecht z Katedry Mikrobiologii Uniwersytetu Śląskiego, recenzentami byli: dr hab. Sylwia Łabuźek z Uniwersytetu Śląskiego i prof. dr hab. Antoni Różalski z Uniwersytetu Łódzkiego.

Doktor Marii Palińskiej wszyscy pracownicy Wydziału Ochrony Środowiska składają serdeczne gratulacje i życzą owocnej pracy naukowo-dydaktycznej.

dr inż. Przemysław Rybiński

KTO CHCE – SZUKA SPOSOBU, KTO NIE CHCE – SZUKA USPRAWIEDLIWIENIA

ks. Franciszek Blachnicki

”
Wiele
z największych okazji
w naszym życiu
pojawia się
w przebraniu
problemów
”

John Powell

1. Misję dobrej uczelni można opisać przez dobrą dydaktykę, badania i zastosowania. Co bardziej odpowiedzialne uczelnie dbają ponadto o pomyślność swoich absolwentów. Wskaźniki zatrudnienia absolwentów słusznie uchodzą za dowód trafności oferty edukacyjnej oraz zintegrowania uczelni z rynkiem pracy. Przejawem myślenia o pomyślności absolwentów są m.in. praktyki na podstawie umów czy też prowadzenie przez uczelnię biura karier.

1.1. Mój autorski projekt idzie dalej. W punkcie zainteresowania powinna znaleźć się trafna w danym czasie wizja absolwenta. Wydaje się, że wyposażenie w kompetencje merytoryczne (na ogół jest to zasób wiedzy niepoparty umiejętnościami) to dzisiaj za mało, aby na rynku pracy dobrze się znaleźć i utrzymać na nim.

1.2. Proponuję odwołać się do takich pojęć, jak kapitał społeczny, ekonomiczny, kulturowy i symboliczny. Pierwszy z nich odnosi się do stosunków społecznych, w których uczestniczy jednostka. Drugi oznacza ogół środków materialnych, jak pieniądze, budynki, maszyny i urządzenia. Przez trzeci rozumie się język, wiedzę, rozwijanie umiejętności i zdolności. Z kolei kapitał symboliczny odnosi się do zdolności posługiwania się symbolami w celu tworzenia ideologicznych uzasadnień*.

1.3. Należy zwrócić uwagę na zauważalne u nas niedostatki w dwóch wymiarach kapitału: kulturowego i społecznego. Przejawiają się one w braku gotowości do współpracy, w występowaniu zawiści, szkodzeniu pracodawcy, nieuzasadnionych roszczeniach wobec partnerów i otoczenia, nieufności, braku samokrytycyzmu, narzekaniu na okoliczności zewnętrzne dla uzasadnienia swoich klęsk lub zaniechania inicjatyw, niezdolności do rozwiązywania konfliktów z braku kompetencji moralnych i komunikacyjnych, cwaniactwie (życiu na cudzy koszt), wyuczonej bezradności, lenistwie czy wreszcie kulturowaniu nastroju beznadziejności.

1.4. Sądzę, że ważnym czynnikiem decydującym o powodzeniu działań jest także kapitał moralny. Składa się nań zaufanie ludzi do siebie, gotowość do akumulowania docho-
(np. przez wstrzymanie się od konsumpcji na

pokaz), szacunek do siebie, poczucie sensu działania, skłonność do rozumnego ryzyka, odpowiedzialność za swoje środowisko ludzkie i materialne, otwarcie na cudze racje i inicjatywy, dbanie o swój rozwój i zdrowie, czy wreszcie nadzieja.

Można założyć, że składniki kapitału moralnego są przesłankami działania racjonalnego. Nietrudno znaleźć argumenty na rzecz tezy, że braki w kapitale moralnym są oznaką i zarazem przesłanką kryzysu dotyczącego osoby, instytucje i społeczności.

1.5. Wskazanie na kapitał moralny odnosi się do sfery wartości i dobra. W tej dziedzinie jest wiele stanowisk rozbieżnych, ale w miarę pewną rzeczą jest przynajmniej spór, dyskusja o tym, co dla nas jest dobre i słuszne. Myślę o dobru, jakie może wynikać z ćwiczenia się w rzetelnej przedsiębiorczości w konkretnych ramach organizacyjnych. Liczę na owocną dyskusję, w wyniku której znajdą się ludzie gotowi i zdolni do współpracy w przestrzeni środowiska akademickiego Włocławka.

2. Poddaję pod dyskusję projekt utworzenia Akademickiej Spółdzielni Pracy (ASP). Jej członkami byłiby nie tylko studenci, ale także pracownicy naukowcy i absolwenci. Dla absolwentów poszukujących pracy ASP byłaby rozwojowym przystankiem przysposabiającym do znalezienia się na rynku pracy. Z kolei pracujący już absolwenci wspieraliby ASP i macierzystą uczelnię dzięki swojej znajomości rynku pracy, nabytym kompetencjom oraz powiązaniom z otoczeniem biznesowym, organizacyjnym i politycznym.

Zakres działania Spółdzielni jest ograniczony prawem, dobrym obyczajem, kompetencjami i umiejętnościami znalezienia się na

lokalnym i regionalnym rynku. Nic nie stoi na przeszkodzie w zdobywaniu szerszych rynków.

W pierwszym rządzie chodzi o różne prace usługowe: badawcze (zwłaszcza udział w projektach zorientowanych na wdrożenia w regionie), edukacyjne (prowadzenie kursów), translatorskie, poligraficzne, turystyczne, gastronomiczne, remontowo-budowlane, porządkowe, lingwistyczne, administracyjne (księgowość dla firm), a nawet transportowe. W ostatnim przypadku chodzi o Bank Przewozów na rzecz dojeżdżających studentów. (Nie będzie już, niestety, dobrego powodu do zwolnienia się z ostatniej godziny zajęć, bo rzekomo lub naprawdę zaraz odjeżdża ostatni kursowy autobus. Teraz państwo studenci mogą być zabierani spod siedziby uczelni po ostatniej godzinie zajęć przez spółdzielczego przewoźnika). Do pomyslenia jest także drobna działalność produkcyjna. Dochodowe i interesujące dla samych spółdzielców mogłoby być prowadzenie kursów zawodowych i szkoleń z wykorzystaniem funduszy Unii Europejskiej.

Na pytanie: a co my z tego będziemy mieć?, odpowiadam: przede wszystkim pracę w dobrym towarzystwie. Ponadto udział na korzystnych warunkach w prowadzonych przez siebie kursach i szkoleniach.

Można rozważyć zaangażowanie ASP w przedsięwzięcia z udziałem kapitału obciążonego wysokim ryzykiem (tzw. *venture capital*), lecz za to obiecujące wysoką stopę zysku. Wymaga to solidnych badań rynkowych i wsparcia innych podmiotów. Mam na myśli zaangażowanie się ASP na przykład w roli developera budownictwa ekologicznego. Do tej kategorii należałoby prowadzenie przez ASP Akademickiej Poradni Zdrowia i apteki tanich leków. Ta ostatnia placówka służyłaby do odbywania praktyk zarówno studentom administracji, jak i nauk o zdrowiu. Obydwa te sektory (budownictwo i zdrowie publiczne) należą do priorytetowych i przynoszą zyski.

Listę przedsięwzięć można by rozszerzać lub zawężać, ale nie w tym rzecz. Obszary przedsiębiorczego działania pojawiają się w stosownym czasie. Co istotne, Akademicka Spółdzielnia Pracy pomyślana jest jako uczel-

niany inkubator przedsiębiorczości. Chodzi o ćwiczenie się w nabywaniu pożądanego na rynku pracy kapitału społecznego, moralnego i kulturalnego.

Współdziałanie w ASP pracowników uczelni, studentów i absolwentów tuż po studiach oraz zaprzyjaźnionych ekspertów powinno sprzyjać wyrabianiu wśród spółdzielców ducha przedsiębiorczości, nabywaniu kompetencji, odpowiedzialności za siebie i swoje otoczenie oraz gotowości do współpracy.

Członkostwo w ASP pozwoliłoby pokonać podstawowe ograniczenie, jakim w przypadku początkujących przedsiębiorców (jako wolnych strzelców) jest zwykle brak własnych zasobów kapitałowych i wsparcia organizacyjnego. Być może Włocławskie Towarzystwo Naukowe (WTN), jako właściciel WSHE pomoże przy starcie, zapewniając minimum kapitału ekonomicznego i udostępniając pomieszczenia. Występowanie przy boku WTN i uczelni podnosi wiarygodność Spółdzielni w oczach zleceniodawców.

Dla wykonania szeregu zadań niezbędne byłoby zatrudnianie siły roboczej spoza Spółdzielni. Chodzi o kwalifikacje, których młodzi spółdzielcy nie posiadają.

ASP powinna postarać się na początku o zasilanie przez kluczowych udziałowców, np. miejscowe uczelnie i członków honorowych. Chodzi o pozyskanie takich członków, którzy mogą wnieść nie tylko ekonomiczne, prawne i administracyjne *know how*, ale także w kapitał rzeczowy, jak teren, lokale

i urzędzenia. Wszyscy dostarczyciele kapitału powinni mieć zagwarantowane godziwe udziały w zyskach.

Początkująca Spółdzielnia może liczyć zarówno na ustawowe wsparcie urzędów pracy, jak i fundacji wspierających przedsiębiorczość. Do wykorzystania są środki na rozwój przedsiębiorczości i przeciwdziałanie bezrobociu.

Na uwagę zasługuje przywrócenie sensu spółdzielczości pracy. To nie krok wstecz ku skompromitowanym w socjalizmie rozwiązaniom, lecz nowoczesna postać kooperacji, która z powodzeniem praktykowana jest w rentownych branżach w rozwiniętych krajach Europy Zachodniej. Praktykowanie spółdzielczości może z powodzeniem przygotowywać do pracy na własną rękę i w przedsiębiorstwach rodzinnych.

3. Samo założenie i uruchomienie ASP powinno być tematem interdyscyplinarnej pracy dyplomowej stosowanej, np. w dziedzinie ekonomii, administracji i socjologii gospodarczej. Do pomyślenia jest pozyskanie grantów na praktyczne zastosowania. Promocją misji i osiągnięć ASP mogłyby się zająć osoby studiujące *public relations* i komunikowanie społeczne. Dobry trening w komunikowaniu może sprawić, że działalność ASP służyłaby integracji różnych firm i instytucji w środowisku.

4. We Włocławku istnieją pofabryczne budynki, o które powinna się ubiegać ASP. Ich nabycie i odrestaurowanie powinno iść w parze z planami rewitalizacji miasta.

5. Twierdzą, że pomysł na ASP odpowiada zapotrzebowaniu w regionie na pracowników kompetentnych merytorycznie, spolegliwych, przygotowanych do współdziałania. ASP, ze względu na powiązania z uczelniami Włocławka, powinna się liczyć w sieci współpracy przedsiębiorstw i instytucji stanowiących otoczenie lokalnego biznesu.

Można się spodziewać, że kultura przedsiębiorczości wypracowana w ASP będzie promieniować na region. Można także mieć nadzieję, że w strukturze ASP uformuje się kadra, która nie będzie musiała zaczynać od wyjazdu za granicę celem zarobienia pierwszych pieniędzy przy wykonywaniu prostych prac. Okazje do wyjazdów zagranicznych nadarzą się w wyniku zawiązania współpracy z podmiotami zagranicznymi.

Praca w ASP wykaże, iż uczelnie włocławskie przygotowują *do udanego życia na własny rachunek*, a nie tylko podają podręcznikową wiedzę *o jakimś (cudzym) życiu*. Taki jest chyba sens zwrotu *learning by doing*. W przypadku powodzenia przedsięwzięcia należy się spodziewać wzrostu zainteresowania studium na WSHE jako instytucji patronującej Spółdzielni. Sama uczelnia udowodni swoją klasę jako szkoła i promotor działań gospodarczych i społecznych.

dr Marian Chojnacki

Łódź–Włocławek, sierpień 2005–styczeń 2007

* K. Olechnicki, P. Załęcki, *Słownik socjologiczny*, wyd. 2, Toruń 1999.

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Mała ojczyzna w języku zaklęta

Dr Adam Wróbel
składa autograf w publikacji

Spotkanie autorskie z dr. Adamem Wróblem, promujące świeżo wydaną książkę o gwarze kujawskiej, które odbyło się w listopadowe popołudnie w Collegium Novum Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, zgromadziło bardzo wiele osób zainteresowanych pięknem rodzimej polszczyzny. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele wydawcy książki, czyli Dobrzyńsko-Kujawskiego Towarzystwa Kulturalnego, władz uczelni, założyciela, zaproszeni goście, studenci, uczniowie włocławskich szkół. Spotkanie przebiegało w miłej, niemal rodzinnej atmosferze (ponad wszystkimi pokoleniowymi podziałami) — nie da się wszak ukryć, iż przybyli tutaj ludzie wielu pokoleń: starsi, bardziej doświadczeni i ci młodzi, którzy dopiero się uczą, poznają kulturę swej małej ojczyzny...

Organizatorzy, z dr. Adamem Wróblem na czele, zatroszczyli się o to, by promocja książki zyskała odpowiednią oprawę, a spotkanie wywarło na zebranych niezapomniane wrażenie — były zatem przemówienia p.o. dziekana Wydziału Humanistycznego dr. Bolesława Sprengla, prezesa Dobrzyńsko-Kujawskiego Towarzystwa Kulturalnego mgr. inż. Jerzego Pietraszewskiego, dr Adam Wróbel odczytał fragmenty najnowszej publikacji, odbyła się również dyskusja — jednakże do tych obligatoryjnych elementów spotkanie autorskie się nie ograniczyło... Zgromadzonym wszak została zaprezentowana część artystyczna, ściśle związana z problematyką podjętą przez autora w książce właśnie oddawanej do rąk czytelników. Recytowane były wiersze związane z regionem Kujaw — naszych rodzi-

mych współczesnych twórców, uczestników konkursów poetyckich, także troje młodych ludzi dało popis sztuki krasomówczej. Teksty te przeniosły zebranych w inny, cudowny świat, nieco już zapomniany, który skrywa się gdzieś w cieniu...

Adam Wróbel traktuje gwara kujawską ze swoistym pietyzmem, pochyla się nad nią nie tylko jako językoznawca, nauczyciel, ale i propagator kultury szczerze w niej zakochany. Przedstawia zatem „Charakterystyczne właściwości gwary kujawskiej” na tle innych sąsiednich gwar i dialektów ludowych, jak również języka ogólnopolskiego, literackiego, w tym miejscu siłą rzeczy omawia również geografii polszczyzny, zwraca uwagę na zagadnienia fonetyczne, morfologiczne z zakresu słowotwórstwa, fleksji oraz składniowe. Każde z zagadnień zostaje w sposób przystępny omówione, wyjaśnione w oparciu o liczny materiał egzemplifikacyjny. Szczególną uwagę poświęca autor gwarze kujawskiej w folklorze oraz w literaturze, w której obecna jest jako stylizacja — analizie zostają poddane teksty ludowe zebrane w XIX wieku przez Oskara Kolberga, przysłówia i powiedzenia, teksty z repertuaru Kapeli spod Kowala (druga połowa XX w.), jak również teksty literackie z dorobku „poety Kujaw” Jana Kasprowicza, Franciszka Becińskiego oraz Marii Danilewicz Zielińskiej, które otrzymują obszerny komentarz językoznawczy.

Podkreślić należy, iż najnowsza publikacja dr. Adama Wróbla jest wydaniem popularno-naukowym, kierowanym do szerszego kręgu odbiorców — prywatnej lektury w zaciszu domowym, jak również dla szkół. To właśnie ze względu na adresatów w zapisie tekstów nie zastosowano transkrypcji fonetycznej: „dla ułatwienia odbioru treści — prezentowanych ciekawych i ważnych przykładów oraz obszerniejszych fragmentów tekstów gwarowych stosuje się ogólnie przyjętą ortografię” (przy-

jęte zasady zapisu, wszelkie problematyczne kwestie z tym związane dokładnie omówione zostają na stronach 30–31).

Autor wielokrotnie podkreśla: „gwara jest skarbem, skarbem, bo zanika tradycyjna gwara ludowa, bo się zmienia. Regionalne zróżnicowanie języka polskiego ulegało w X wieku na pewno znacznemu ograniczeniu, obecnie język ogólny, język literacki jest niemal jednolity. Utrzymuje się natomiast zróżnicowanie dialektalne. Zmniejszył się jednak zakres używania gwary i nadal się zmniejsza, wiadomo doskonale, że gwara jest ściśle związana z ginącym folklorem, ze zwyczajami i wierzeniami, z tradycyjnym np. drewnianym budownictwem, z dawniejszą gospodarką, z rzemiosłami, z narzędziami, ubiorami, które już nierzadko przeszły do muzeów. Jest oczywiście związana z tradycyjną kulturą ludową — duchową i materialną — i z nią musi dzielić swój los” (s. 181).

Na uwagę zasługuje ostatni rozdział książki: „Gwara kujawska w szkole” — autor żywi wszak przekonanie, że „gwara może i powinna być atrakcyjnym elementem edukacji szkolnej” (s. 3), „poznanie dawnych odmian polszczyzny, które były podstawą dla języka narodowego, jest wręcz obowiązkiem patriotycznym” (s. 23). Dlatego też Adam Wróbel, wypełniając swój patriotyczny obowiązek, cytując odpowiednie uregulowania Podstaw programowych dla odpowiednich poziomów szkolnictwa (podstawowego, gimnazjalnego i licealnego) oraz ścieżek edukacyjnych, wskazuje miejsce nauki o gwarach w polskiej edukacji. Jest to także pewien postulat kierowany do nauczycieli polonistów, by, ucząc języka literackiego, ogólnopolskiego, ocalić przed zapomnieniem język regionów, gwary. Autor, idąc tropem podręcznika gimnazjalnego Wandy Walkowiak *Edukacja regionalna — dziedzictwo kulturowe w regionie. Zeszyt ćwiczeń dla klasy II*, zachęca do stworzenia

„Słownika gwary regionu”, w którym zawarte zostałyby niekwestionowane skarby naszego języka. By dać przykład młodemu pokoleniu, ale także zachęcić do własnych poszukiwań (wszak *verba docent, exempla trahunt* — słowa uczą, przykłady pociągają) przedstawia pewien zarys słownika, dotyczący nazw miejscowych (podstawą opracowanie-mapa pt. „Ścieżki i trasy rowerowe po Gostyńsko-Włocławskim Parku Krajobrazowym”). Podane definicje są najczęściej kilkudzaniowe, niekiedy rozrastają się do bardzo obszernych objaśnień, jak chociażby w wypadku nazwy miejscowej Włocławek. Zacytuję tutaj wyjaśnienie jednej z nazw, by wskazać erudycyjność opracowania: „Kowal. Nazwa wzmiankowana po raz pierwszy już w XII wieku. Oto zapisy: *Kowale* 1185, *Covale* 1324, *Kowalie* 1520, *Kowal* 1550, *Kowal* 1880, *Kowal* 1971.

Jest to nazwa służebna. Miejscowość była więc osadą służebną, której mieszkańcy trudnili się rzemiosłem kowalskim i spełniali różne podobnego rodzaju usługi dla księcia i obronnego grodu. (Za Wisłą, tuż nad nią mamy też tego typu całkiem przejrzystą nazwę — *Bobrowniki*). Jak widzimy, nazwa *Kowale* miała początkowo formę liczby mnogiej, którą z czasem zmieniono na pojedynczą. Ludność służebna wykonująca usługi kowalskie w ramach książęcej organizacji gospodarczej była bardzo liczna we wczesnym średniowieczu, o czym świadczy fakt, że na terenie Polski występuje kilkadziesiąt miejscowości o nazwie *Kowale*, nierzadko z taką zmianą liczby mnogiej na liczbę pojedynczą” (s. 180–181).

Wszystkich zainteresowanych odsyłam do tej arcyciekawej publikacji dr. Adama Wróbla*. Wszystkich gorąco zachęcam do lektury.

dr Justyna M. Onoszko

* A. Wróbel, *Bo óny korzyniamy w zimi sum glymboko. Gwara kujawska, Włocławek* 2006.

Uczestnicy spotkania
zasłuchani w gwarze
kujawskiej

Debaty obywatelskie w WSHE

Posel do Parlamentu Europejskiego
Tadeusz Zwiefka

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku jest organizatorem cyklu „Debaty obywatelskie w WSHE”, w których biorą udział znane osobistości nauki, kultury i polityki, ponieważ jednym z zadań, jakie postawiła przed sobą uczelnia, jest inicjowanie dyskusji na ważne dla miasta, regionu i kraju tematy. Zaproszeni goście przedstawiają słuchaczom własne zdanie na określony temat, obrazując jednocześnie problemy społeczne i ukazując skuteczne sposoby ich rozwiązywania, odpowiadają też na liczne pytania zgromadzonych uczestników spotkania.

15 grudnia 2006 r. w Collegium Novum WSHE odbyła się kolejna z tego cyklu debata, w której wziął udział poseł do Parlamentu Europejskiego Tadeusz Zwiefka, który wygłosił wykład na temat: „Media w procesie integracji europejskiej”. Gość w swoim wywodzie nakreślił rys historyczny rozwoju mediów w Polsce na przestrzeni lat, w sposób bardzo przystępny dla odbiorcy ukazał obecny stan polskich mediów na tle innych krajów Unii Europejskiej, wspominał też czasy, w których sam rozpoczął karierę dziennikarską, opowiedział kilka zabawnych zdarzeń, jakie przydarzają się każdemu w trakcie jego praktyki w tym zawodzie.

Po krótkim wstępie na temat szeroko pojętych mediów dziennikarz i eurodeputowany odpowiadał na pytania zadawane przez licznie przybyłych na debatę: studentów, wykładowców, przedstawicieli władz uczelni oraz zaproszonych gości. Pytania dotyczyły przede wszystkim postrzegania polskiej sytuacji politycznej w zjednoczonej Europie, jak również

poziomu polskich mediów na tle mediów europejskich.

Według Tadeusza Zwiefki media w Polsce nie mają powodu do wstydu i mogą śmiało konkurować z europejskimi, szczególnie jeżeli chodzi o poziom edytorski. Natomiast w przypadku zawartości merytorycznej, która się pojawia w polskich mediach, to znajduje się jeszcze kilka kwestii, w których nie do końca jesteśmy demokratycznymi i europejskimi mediami, np. mówiąc o granicach wolności i swobody funkcjonowania mediów.

Tadeusz Zwiefka twierdzi także, że polskie media nie mogą i nie powinny czuć się zagrożone przez obce wpływy polityczne. Nawet jeśli będą podejmowane jakieś próby wpływania na funkcjonowanie mediów — na sposób lub jakość przekazywania informacji — to należy pamiętać, że Polska jest jednym z krajów Unii Europejskiej i obowiązują nas takie same prawa jak w pozostałych krajach unijnych.

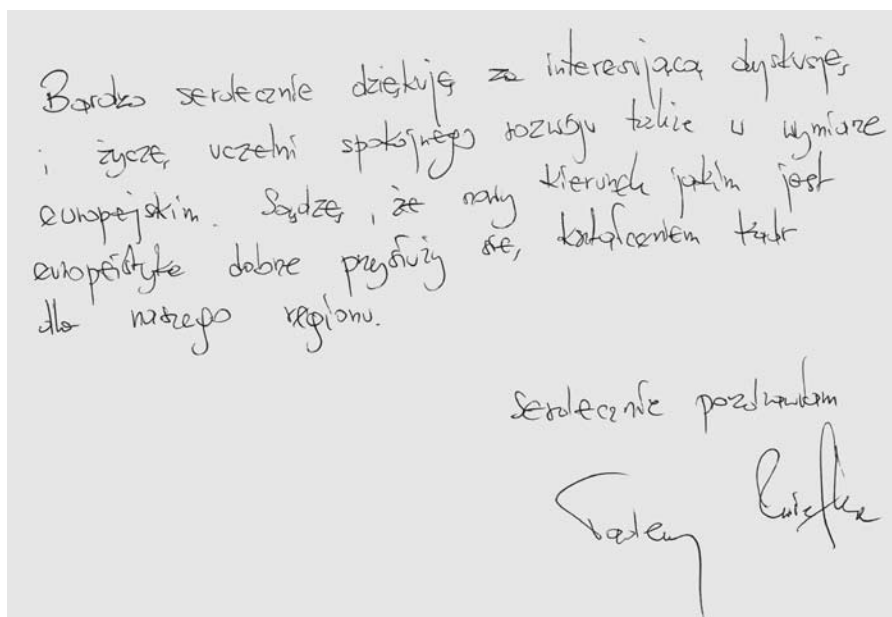
Eurodeputowany dostrzegł i podkreślił, że wymagana jest szersza, społeczna dyskusja nad całością funkcjonowania mediów w Polsce, nad tym, czy prawo prasowe dzisiaj nie jest przypadkiem już zdezaktualizowane i czy rzeczywistość nadążyła za zmianami, jakie nastąpiły w rozwoju społecznym oraz na rynku medialnym na przestrzeni lat.

Podsumowując temat prowadzonej dyskusji, można śmiało wysnuć wniosek, że me-

dia pomagają w zasadzie w rozwoju każdej dziedziny współczesnego życia, co zgodnie przyznali zgromadzeni na spotkaniu studenci Wydziału Humanistycznego, a szczególnie studium socjologii, badający rzeczywistość ze społecznego punktu widzenia. Dostrzegli oni, jak znaczący wpływ mają media w każdej płaszczyźnie życia społecznego, także w kwestii integracji europejskiej. Bo przecież trudno sobie wyobrazić, aby informacje o tym, jak wygląda współczesna Unia Europejska oraz to, co się w niej dzieje, obyło się bez pomocy i pośrednictwa mediów. To dzięki dziennikarzom i ich bardzo rzetelnej, ofiarnej często pracy — jeśli chodzi o informowanie obywateli o tym, co się dzieje w kraju i na świecie — dzięki mediom właśnie, te wiadomości mogą się rozprzestrzeniać.

Na zakończenie debaty obywatelskiej nt. „Media w procesie integracji europejskiej” deputowany do Parlamentu Europejskiego i dziennikarz Tadeusz Zwiefka serdecznie podziękował uczestnikom debaty za interesującą dyskusję oraz życzył uczelni rozwoju w wymiarze europejskim. Wyraził również nadzieję, że nowy kierunek na Wydziale Humanistycznym w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, jakim jest europeistyka, dobrze przysłuży się — kształceniem potrzebnych kadr zawodowych — dla regionu i kraju.

Katarzyna Mielcarek

Studenci i Biblia

Studenci filologii polskiej poznają bezcenne dla języka, literatury i kultury dzieła dawnych mistrzów pięknego słowa

W grudniowe słoneczne przedpołudnie studenci III roku filologii polskiej odbyli wycieczkę do Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego im. Księży Chodyńskich, gdzie mieli możliwość zapoznania się z przepięknymi, arcyciekawymi i bezcennymi dla naszego języka, literatury i kultury wydawnictwami, które w czytelni interesująco zaprezentował dyrektor biblioteki ks. Kazimierz Rulka. Jest to najstarsza biblioteka we Włocławku. Pierwsza pisemna wzmianka o jej istnieniu pochodzi z 1660 r., choć biblioteka powstała prawdopodobnie wcześniej. W 1950 r. włączono do biblioteki seminaryjnej zbiory biblioteki kapitulnej we Włocławku, istniejącej prawdopodobnie od XII w.

Tak więc z ogromnym zainteresowaniem studenci oglądali i czytali m.in. *Biblię* Leopoldy wydaną w 1561 r. — pierwszy drukowany polski przekład całej *Biblii*.

Warto tutaj przy okazji wspomnieć i wyraźnie podkreślić, że już w 1551 r. ukazał się pierwszy polski przekład *Nowego Testamentu*,

wydany drukiem przez dobrzyńianina Stanisława Murzynowskiego, pochodzącego z podwłocławskich Suszyc.

Natomiast szczególne miejsce w języku i kulturze polskiej zajmuje szesnastowieczna *Biblia* ks. Jakuba Wujka. Jest to dzieło pomnikowe, rzec by można *opus magnum* życia i działalności Jakuba Wujka, dzieło, któremu teolog poświęcił większą część swojego, niezbyt długiego, życia (1541–1597). Mamy naprawdę do czynienia z fenomenem wielowiekowej obecności *Biblii* Jakuba Wujka. Przecież tekst niemal w niezmiennym kształcie językowym przetrwał przez ponad trzy i pół wieku. Szesnastowieczny przekład, modernizowany i poprawiany, pełnił rolę podstawowego polskiego przekładu katolickiego aż do opracowania *Biblii Tysiąclecia* — przez 357 lat. Spełnił bez wątpienia rolę językotwórczą, wyznaczając pewien standard polskiego „stylu religijnego”, nierzadko podniosłego, czasem patetycznego. *Biblia* w przekładzie ks. Jakuba Wujka służyła także do nauki języka polskiego — zwłaszcza w latach niewoli narodowej. Fakt owej kilkunastowiekowej obecności w kulturze religijnej narodu jednego przekładu znać należy za swoisty fenomen językowo-kulturowy, niemający praktycznie precedensu w językach europejskich. Znaczenie przekładu

Biblii ks. Jakuba Wujka ma również szerszy niż tylko językowy wymiar. Trwałe wartości kulturowe tego tłumaczenia polegają także na wpływie, jaki przez stulecia wywierał on na literaturę polską.

Studenci zapoznali się także z *Thesaurusem Polono-Latino-Graecus* (1621–1632) Grzegorza Knapskiego (Cnapiusa, Knapiusza), który należał do podstawowych pomocy naukowych w szkolnictwie XVII i XVIII w.

Na pewno także na szczególną uwagę zasługuje *Słownik języka polskiego* Samuela Bogumiła Lindego, którego pierwsze wydanie ukazało się w latach 1807–1814. Jest to jedno z największych osiągnięć nauki polskiej doby Oświecenia. *Słownik* ma charakter historyczny i zawiera około 60 tysięcy haseł wyrazowych, obficie ilustrowanych cytatami z odpowiednich źródeł pisanych. W 1806 r. w uznaniu swych zasług naukowych Linde został nobilitowany.

Studenci oglądali, czytali oraz podziwiali zarazem wiele, bardzo wiele innych bezcennych pomnikowych dzieł, słowników. Pragną najserdeczniej podziękować Czcigodnemu Księdzu Kazimierzowi Rulce za trud włożony w przygotowanie tegoż niezwykle interesującego i wielce kształcącego spotkania, będącego doskonałym uzupełnieniem teoretycznych zajęć z leksykologii i leksykografii. Szczęść Boże!

dr Adam Wróbel

Studenci z Turcji i Chorwacji na studiach filologicznych w WSHE

W semestrze letnim roku akademickiego 2005/2006 na Wydziale Humanistycznym przebywali dwaj studenci: Ufuk Yalcin i Said Altuntas z partnerskiej tureckiej uczelni Ankara University, na którym można studiować filologię polską. Studia te są możliwe dzięki unijnemu programowi Socrates/Erasmus, wspierającemu międzynarodową wymianę studentów.

Należy wyraźnie podkreślić, że studenci Ufuk Yalcin i Said Altuntas bardzo żywo interesują się naszym językiem, literaturą i kulturą. Chętnie korzystali z dość bogatych już zbiorów Biblioteki Głównej WSHE i zbiorów Biblioteki Publicznej we Włocławku. Przez cały czas uczestniczyli w zajęciach prowadzonych na filologii polskiej WSHE, pilnie się uczyli i pomyślnie zaliczali odpowiednie przedmioty, wielokrotnie też spotykali się z włocławskimi studentami, brali udział w spotkaniach organizowanych przez mgr Joannę Skibę, kierowniczkę Biura Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi. Zwiedzali najciekawsze zakątki naszego regionu, wielokrotnie byli w Toruniu, tak bogatym w zabytki,

przebywali także w ziemi dobrzyńskiej, m.in. w prastarym Dobrzyniu nad Wisłą, urokliwej poddobrezyńskiej Wierznicy.

W dniach 2–4 stycznia br. przebywała w WSHE mgr Ivana Skaričić, która w listopadzie i w grudniu 2001 r. przebywała na włocławskiej uczelni na stażu naukowym — będąc wówczas studentką V roku croatytyki i polonistyki Uniwersytetu Filozoficznego w Zagrzebiu. Wtedy właśnie zebrała materiał do swojej pracy magisterskiej na temat twórczości Marka Hłaski. Teraz nasi studenci spotkali się z Panią Ivaną, która z ogromnym zapałem i właściwą sobie werwą mówiła między innymi o języku polskim.

Wszyscy zgodnie przyznają, że pobyt na naszej uczelni na pewno przyczynił się do lepszego poznania i pogłębienia wiedzy o języku polskim, do lepszego zrozumienia, a zapewne i rozkoszowania się i rozmyślenia w nim, do pokochania Polski. Niewątpliwie okazał się też doskonałą formą promocji WSHE, Włocławka i regionu.

dr Adam Wróbel

Od lewej: Ivana Skaričić, Joanna Skiba, dr Adam Wróbel

Opowieść wigilijna

18 grudnia 2006 r. w Auditorium Maximum im. Jana Pawła II przy ulicy Piwnej Teatr Mocnych Wrażeń wystawił sztukę pt. „Opowieść wigilijna” na podstawie powieści Karola Dickensa o tym samym tytule.

Studenci nie byliby sobą, gdyby nie dodali kilku elementów własnego pomysłu. Mimo iż zima nie obdarowała nas śniegiem, to podczas przedstawienia panowała świąteczna atmosfera, no i oczywiście śniegu nie zabrakło (co prawda sztuczne). Publiczność spektakl przyjęła bardzo ciepło, a i aktorzy byli zadowoleni z efektu, na który ciężko pracowali.

Po świętach Bożego Narodzenia studentom nadal udzielał się nastrój przedstawienia i przyjęli zaproszenie wystawienia sztuki w Domu Opieki Społecznej „Skarpa” w Zarzeczu. Przedstawienie odbyło się 12 stycz-

nia 2007 r. Przed rozpoczęciem wszyscy odczuwali ogromną treść, gdyż publiczność wydawała się bardzo wymagająca, ale po spektaklu wszyscy stwierdzili, że treść była niepotrzebna, gdyż podopieczni DOS okazali się wyrozumiali i posiadali ogromne poczucie humoru. Na pożegnanie wszyscy zrobili sobie pamiątkowe zdjęcie, dokonano wpisu do kroniki DOS „Skarpa”.

Teatr Mocnych Wrażeń przygotowuje niespodziankę dla potencjalnych żaków, którzy odwiedzą mury uczelni podczas Dni Otwartych, które odbędą się 20 i 21 lutego bieżącego roku.

Zapraszamy!

Krystyna Hasse
studentka II roku pielęgniarstwa

SAMORZĄD STUDENCKI

Uczelniana Rada Samorządu Studenckiego liczy jedenaście osób:

Anna Kłosowska — przewodnicząca,
Maciej Białek — zastępca przewodniczącego,
Rafał Kinasiewicz — zastępca przewodniczącego,
Karina Stępień — sekretarz,
Paweł Krzewina — skarbnik,
Paweł Chełmiński,
Jakub Gamalczyk,
Paulina Godlewska,
Leszek Moczadłowski,
Paulina Ulanowska,
Martyna Zielińska.

W Samorządzie zorganizowane są dyżury (informacja jest wywieszona na tablicach URSS), które mają umożliwić studentom łatwiejszy kontakt z Samorządem; w razie problemów studenci mogą się do nas zgłaszać, ale z przykrością trzeba stwierdzić, że nieliczna grupa studentów korzysta z tej formy współpracy i pomocy. Członkowie Samorządu zawsze w miarę możliwości postarają się pomóc — właśnie od tego są. Chętnych bardzo zapraszamy!

Każda osoba w Samorządzie ma przypisaną funkcję, każdy odpowiada za swój zakres działania, ale w razie potrzeby wspólnie stara-

my się sobie pomóc. Jesteśmy zgraną grupą, w której panuje bardzo koleżeńska atmosfera. Znajdujemy też w sobie wsparcie, które i Ty możesz otrzymać, a które każdemu z nas jest, lub bywa, potrzebne.

Samorząd Studencki istnieje tylko i wyłącznie dla studentów, dla nich organizowane są imprezy, np. andrzejki, wigilia studencka. Obecnie omawiane i przygotowywane są Juwenalia, które organizowane są wspólnie z innymi szkołami wyższymi Włocławka.

Studenci wiedzą dobrze, jak ważna jest dobra atmosfera na studiach i oczywiście relaks, którego tak brakuje podczas sesji. Dlatego Samorząd stara się zaspokoić ich potrzeby.

Studenci często zadają pytanie, kiedy będzie regulamin Samorządu. Prace nad regulaminem są na ukończeniu. URSS włożyła wiele serca i starań, aby był on jak najlepszy i aby wszyscy studenci byli z niego zadowoleni. Jego zatwierdzenie wiąże się z zatwierdzeniem statutu uczelni, które jest uzależnione od decyzji ministra nauki i szkolnictwa wyższego.

Samorząd Studencki ma wiele pomysłów, jak ulepszyć życie na uczelni i poza nią, które zamierza powoli realizować. Czekamy także na propozycje studentów, bo w końcu współpraca jest najważniejsza. Wspólnymi siłami Samorząd, jak i studenci działają więcej.

Więc do roboty i powodzenia!

Karina Stępień

XXX

Ujrzałem w autobusie
w gwałnym autobusie ludzi
postać jaskrawą
wpatrzoną w szybę zamyśleń,
główka spuszczone
przelykając gorzki dzień codzienności
czad pośpiechu,
w spokojnym oceanie oczu
brak ognia oddechu

dylemat myśli
ach...
dlaczego?

znalazłem
teraz wiem
myliła się
jak ja dotąd.
Samotność zabija
tylko nieumiejących kochać

(25 grudnia 2006 r.)

Dym

rzuciałem
to znów brałem do ręki
paliłem
zabijając serce
wracam
dlaczego?
zaprawdę tego ognia nie mogę ugasić

wyśmialiście
nie będę palił
schowam w szufladzie czekania
z nadzieją zrozumienia
następnej epoki?

Cóż komu po poezji?

(17 kwietnia 2006 r.)

Zbigniew Wiliński

student II roku wychowania fizycznego

Szanowni, Drodzy Studenci,

Redakcja „Wladislavii” pragnie zaprosić do współpracy i zachęcić do prezentacji własnej twórczości wszystkich zainteresowanych publikacją na łamach naszej gazety.

Studencie, jeśli piszesz wiersze, eseje, reportaże, rysujesz, malujesz, fotografujesz — znajdziesz tu miejsce, by pokazać to innym.

Uczymy się języków obcych

Dlaczego współczesny świat wymaga od nas znajomości języków?, dlaczego studiowanie i praca za granicą to nic trudnego?, dlaczego włoskiego najlepiej uczyć się latem, a polskiego zimą? — na te pytania odpowiedzieli goście i uczestnicy spotkania promującego naukę języków obcych, jakie odbyło się 7 listopada 2006 r. w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku.

Gośćmi imprezy, którą zorganizowało Biuro Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi WSHE wraz z Działem Promocji, byli studenci Wydziału Ekonomii i Informatyki biorący udział w programie Socrates/Erasmus: Karol Dobrowolski i Andrzej Łobocki, którzy zaprezentowali zdjęcia ze swojego pobytu w Hiszpanii. Michael Lee, pracownik koreańskiej firmy SK Eurochem opowiedział m.in. o swoim trzyletnim pobycie we Włocławku i związanymi z tym trudnościami językowymi. Zaprezentował także film o Korei Południowej. Maciej Jastrzębski, dziennikarz Polskiego Radia PiK, był moderatorem dyskusji nt. potrzeby nauki języków obcych oraz doświadczeń kulturowych i tradycji w poszczególnych krajach. Gwiazdą wieczoru był Marco Bocchino, uczestnik programu „Europa da się lubić”, który wspólnie z publicznością śpiewał włoskie piosenki.

Joanna Skiba

Gość spotkania Michael Lee (w środku), obok Joanna Skiba i Maciej Jastrzębski

Gwiazda wieczoru Marco Bocchino wspólnie z publicznością śpiewał włoskie piosenki

AKADEMICKIE MISTRZOSTWA UCZELNI WYŻSZYCH regionu Kujaw i Pomorza

9 grudnia 2006 r. we Włocławku odbyły się Akademickie Mistrzostwa Uczelni Wyższych w futsalu regionu Kujaw i Pomorza. Zespół AZS WSHE zajął drugie miejsce. Najlepszym zawodnikiem został Łukasz Rzepiński, królem strzelców okazał się Łukasz Grube — obaj zawodnicy z AZS-u WSHE.

Skład zespołu AZS WSHE Włocławek: Maciej Bednarski — bramkarz, Jarosław Kępiński, Łukasz Rzepiński, Tomasz Szaradowski, Kamil Ciesielski, Jacek Maj, Mikołaj Tuszyński, Konrad Górski, Łukasz Grube, Łukasz Ramza, Piotr Markowski, Błażej Tomankiewicz. Trener — mgr Maciej Stefański.

Klasyfikacja zespołów:

1. AZS Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy (Bydgoszcz)
2. AZS Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna (Włocławek)

3. AZS Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika (Bydgoszcz)
4. AZS Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa (Włocławek)
5. AZS Wyższa Szkoła Bankowa (Toruń)
6. AZS Wyższa Szkoła Gospodarki (Bydgoszcz)
7. AZS Uniwersytet Mikołaja Kopernika (Toruń).

Nagrody indywidualne:

1. Najlepszy zawodnik: Łukasz Rzepiński — AZS WSHE Włocławek
2. Najlepszy bramkarz: Rafał Ryszewski — AZS UTP Bydgoszcz
3. Król strzelców: Łukasz Grube — AZS WSHE Włocławek.

Andrzej Sołtysiak

Forum Edukacji w WSHE

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku zorganizowała 5 października 2006 r. „Forum Edukacji” — spotkanie, podczas którego omawiane były najważniejsze problemy i kierunki rozwoju polskiej edukacji. W dyskusji uczestniczyła m.in. Krystyna Szumilas, przewodnicząca Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży.

W forum wzięli też udział: Domicela Kopaczewska, posłanka na Sejm RP, dr Wojciech Gulin, rektor WSHE, dr Paweł Churski, kanclerz WSHE,

dr Marek Wojtkowski, prorektor ds. organizacji dydaktyki WSHE, Ryszard Machnowski, wicestarosta powiatu włocławskiego, liczne grono dyrektorów i nauczycieli włocławskich szkół oraz studenci Wydziału Pedagogicznego WSHE. Dyskusję moderował Maciej Jastrzębski, dziennikarz Polskiego Radia Pomorza i Kujaw.

Andrzej Sołtysiak

Wizyta prorektora łotewskiej uczelni School of Business Administration

17 stycznia br. gościem WSHE był prof. Imants Bergs, prorektor ds. współpracy międzynarodowej, z uczelni School of Business Administration (Ryga, Łotwa). Uczelnia łotewska (www.turiba.lv) jest w swoim akademickim profilu i ofercie dydaktycznej bardzo zbliżona do WSHE, co stanowi duże ułatwienie przy prowadzeniu wspólnych działań międzynarodowych.

W trakcie spotkania z prorektorem ds. organizacji dydaktyki WSHE, dr. Markiem Wojtkowskim, omówione zostały wspólne założenia organizacyjne dotyczące działań w nadchodzących latach. Kolejna rozmowa — z dziekanem Wydziału Ekonomii i Informatyki dr. Markiem Stefańskim — pozwoliła na ustalenie konkretnej oferty edukacyjnej dla kadry oraz studentów w zakresie wymiany akademickiej, organizacji Szkoły Letniej oraz możliwości kontynuowania studiów II stopnia na uczelni łotewskiej. W trakcie wizyty podpisana została umowa dwustronna o współpracy w zakresie wymiany kadry i studentów na lata 2007–2009.

Joanna Skiba

Profesor Imants Bergs
(w środku) w trakcie rozmów
z dr. Markiem Wojtkowskim

RAZEM CZY OSOBNO?

Rzecz o konsorcjach bibliotecznych

Korzyści płynące z pracy zespołowej są ogólnie znane. Dzięki współpracy kilku podmiotów zazwyczaj udaje się osiągnąć lepsze efekty niż w pojedynkę. Również na polu bibliotekarstwa metoda wspólnego działania została dostrzeżona wcześniej i jej rozwoju nie da się już cofnąć. Konsorcja biblioteczne, bo o nich właśnie mowa, to mniej lub bardziej sformalizowane organizacje zrzeszające pewne grupy bibliotek. Zazwyczaj zawiązywane są one dla realizacji określonego celu, np. wdrażania wspólnego systemu komputerowego, tworzenia katalogu regionalnego lub centralnego, pozyskiwania nowoczesnych źródeł informacyjnych. Historia konsorcjów wiedzie do Stanów Zjednoczonych, gdzie w latach trzydziestych XX w. pojawiły się one po raz pierwszy. Dynamiczny rozwój nastąpił od początku lat sześćdziesiątych, wraz z rozpowszechnieniem się w USA komputeryzacji. Spowodowało to wzmożoną aktywność bibliotek i chęć wykorzystania komputerów dla usprawnienia katalogowania i wymiany informacji o zbiorach. Takie były początki. Obecnie cele powoływania konsorcjów znacznie się zmieniły. Wynika to z rozwoju informacji naukowej oraz Internetu jako kanału dystrybucji tejże informacji. Większość czasopism, a także wiele książek posiada swoje wersje elektroniczne i taką wersję obecnie chcą gromadzić biblioteki. Zakres oddziaływania e-czasopism oraz e-książek jest znacznie szerszy niż materiałów drukowanych — tradycyjnych. Z wersji elektronicznej książki czy czasopisma korzystać może jednocześnie wiele osób, nawet bez przychodzenia do biblioteki. Korzyści są więc ogromne — zarówno dla bibliotek, jak i dla czytelników. Niestety, koszty tych przedsięwzięć też są ogromne, stąd konieczność szukania rozwiązań obniżających je. Większość z powstających konsorcjów jako wiodący stawia sobie aspekt ekonomiczny. Konsorcjum przez swego koordynatora negocjuje ceny, jest przedstawicielem w dyskusjach z władzami państwowymi i samorządowymi w kwestii dofinansowań. Wydawcy publikacji elektronicznych oraz dystrybutorzy baz danych

chętniej rozmawiają z reprezentantem konsorcjum niż z poszczególnymi, niezrzeszonymi bibliotekami.

Dostrzegając korzyści płynące z uczestnictwa w konsorcjach, również Biblioteka Główna WSHE zgłosiła deklarację przyłączenia się do jednego z nich. Odbyło się to w styczniu 2005 r., kiedy podpisano porozumienie z Międzyuczelnianym Konsorcjum Bibliotek Kierunków Ekonomicznych, koordynowanym przez Bibliotekę Główną Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Obecnie współpracuje w nim ponad 30 bibliotek. Są to biblioteki akademii ekonomicznych, politechnik, uniwersytetów, szkół bankowych i innych prowadzących kierunki ekonomiczne. Głównym celem Konsorcjum jest działanie na rzecz rozwoju informacji naukowej w Polsce, zwiększenie dostępu do niej kadrze naukowej i studentom oraz unowocześnianie pracy bibliotecznej. Dokonywać ma się to poprzez pozyskiwanie nowoczesnych elektronicznych źródeł informacji. Dwa lata doświadczeń pokazują, że była to dobra decyzja. Dzięki niej zwiększyła się oferta Biblioteki. Pozyskano dwie znaczące bazy danych udostępniane w sieci uczelnianej — ABI/INFORM Complete (baza rejestrująca ponad 2 tys. tytułów czasopism zagranicznych z wielu dziedzin wiedzy) oraz ISI Emerging Markets-Poland (serwis ekonomiczno-prawny dotyczący zagadnień polskich). Współpraca w ramach Konsorcjum pozwoliła zredukować koszty abonamentu baz o 50 procent. Samodzielnie Biblioteka Główna WSHE nie byłaby w stanie udźwignąć finansowania dostępu do tych bardzo cennych źródeł informacji.

Konsorcja powstają i powstawać będą nadal. Wspólnie łatwiej zmieniać rzeczywistość biblioteczną, która z początkiem lat dziewięćdziesiątych XX w. przeszła w Polsce prawdziwą rewolucję. Choć jeszcze nie we wszystkich bibliotekach stoją komputery, to proces zmian już trwa i nie można udawać, szczególnie w gronie decydentów, że się tego nie dostrzega. Później będzie już tylko wstyd.

Katarzyna Gradzik

Temat niepełnosprawności w Bibliotece Główniej WSHE

Czytelnicy poszukujący materiałów o problemach osób niepełnosprawnych bardzo często odwiedzają Bibliotekę Główną. Przeważającą grupą są studenci Wydziału

Pedagogicznego WSHE, którzy z racji przygotowywania się do zawodu nauczycielskiego lub pracownika socjalnego piszą prace zaliczeniowe oraz dyplomowe z tej tematyki. Coraz liczniejszą rzeszę zgłębiających kwestie niepełnosprawności stanowią osoby spoza uczelni. Temat ten

powinien być, do czego się dąży, szeroko reprezentowany w zbiorach bibliotecznych. Książki, gromadzone systematycznie przez Bibliotekę, przedstawiają problemy ludzi niepełnosprawnych w wielu kontekstach — od ściśle medycznych po psychologiczne i społeczne. Autorzy

opisują w nich bariery w normalnym funkcjonowaniu zarówno niepełnosprawnych osób dorosłych, jak i dzieci.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom czytelników, Biblioteka Główna WSHE w listopadzie 2006 r. nawiązała współpracę z Pełnomocnikiem ds. Osób Niepełnosprawnych przy Urzędzie Miasta Włocławek. Dzięki życzliwości ludzi, którym los niepełnosprawnych nie jest obojętny, do Czytelni systematycznie trafiać będzie czasopismo „Integracja. Magazyn dla niepełnosprawnych, ich rodzin i przyjaciół” i „BIFRON”, biuletyn informacyjny Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Do dyspozycji czytelników pozostaną również informatory o stowarzyszeniach, organizacjach i fundacjach działających na rzecz osób niepełnosprawnych we Włocławku.

Wzbogaci to ofertę, jaką może zaproponować Biblioteka swoim czytelnikom, a jednocześnie stanie się kolejnym forum informowania społeczeństwa o „sprawnych inaczej”. Podkreślić należy też fakt, iż Czytelnia Biblioteki Główniej WSHE ma charakter publiczny i udostępniła swe materiały wszystkim zainteresowanym mieszkańcom Włocławka i regionu.

tekst i fot. Katarzyna Gradzik

O KODEKSIE ETYKI BIBLIOTEKARZY I PRACOWNIKÓW INFORMACJI

Polski „Kodeks etyki bibliotekarza i pracownika informacji” został przyjęty i zatwierdzony w uchwale podjętej przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich 15 kwietnia 2005 r. i tym samym stał się oficjalnym dokumentem normatywnym do użytku członków tej organizacji. Kodeks nie jest niczym nowym wśród bibliotekarzy na świecie. Akty takie przed nami posiadali już bibliotekarze w 53 krajach. Zasady postępowania w nim zawarte nie odbiegają od innych tego typu unormowań.

Kodeks składa się z trzech części i wprowadzenia. W preambule zawarte są odniesienia do wartości etycznych, jakie powinni reprezentować bibliotekarze i pracownicy informacji. Określa także podstawowe zasady, które są wiążące dla przedstawicieli tego zawodu, identyfikują misję społeczną i odpowiedzialność etyczną we wszystkich środowiskach jego wykonywania.

W części pierwszej zawarto zasady ogólne, ujęte w dziewięciu punktach. Pierwsze cztery określają tożsamość zawodową i organizacyjną, opisują wizerunek bibliotekarzy i pracowników informacji oraz zadania, jakie na nich ciążyą. Punkty piąty i szósty poświęcone są użytkownikom bibliotek i przysługującym im prawom oraz respektowaniu poszanowania użytkowników przez bibliotekarzy. Punkt siódmy poświęcony jest poszanowaniu własności publicznej, jaka została powierzona tej grupie zawodowej. Przestrzeganiu poszanowania i respektowania prawa autorskiego i własności intelektualnej poświęcono punkt ósmy. Część ogólną zamyka punkt dziewiąty, który przypomina o zapewnieniu wysokiej jakości usług świadczonych przez biblioteki i ośrodki informacji realizowanych przez pracowników, o stałym podnoszeniu kwalifikacji zapewniających wysoki poziom instytucji, w których pracują i z którymi powinni się utożsamiać.

Część druga kodeksu szczegółowo rozwija reguły zawarte w pierwszej części. Składa się z pięciu rozdziałów. Mowa w niej jest o postawie wobec społeczeństwa. Użytkownikom i zadaniom wobec nich poświęcono jest kolejny rozdział rozważań, zawierający się w ośmiu szczegółowo rozpisanych punktach. Sześć podpunktów zawiera kolejny rozdział — regulujący powinności bibliotekarzy i pracowników informacji wobec zasobów bibliotecznych i informacyjnych. Stosunek wobec kolegów i do zawodu omawia rozdział piąty. Drugą część kodeksu zamyka zbiór reguł, jakie należy spełnić wobec pracodawcy. Część trzecia zawiera posta-

nowienia końcowe zamykające się w trzech punktach podsumowujących unormowania całego kodeksu¹.

W krajach Europy Zachodniej kodeksy etyki podobne są do tego, który opracowano i wprowadzono w Polsce.

Z kodeksu wynika więc, że podstawowym zadaniem bibliotekarzy i pracowników informacji jest zarządzanie informacją i udostępnianie jej zasobów. W tym celu bibliotekarze gromadzą zbiory, opracowują je, udostępniają i informują o nich. Cenzura w żaden sposób nie może determinować tych zadań, dlatego sprzeciw wobec niej jest jak najbardziej zasadny, gdyż nie powinna ona wpływać na ograniczanie dostępu do informacji, wiedzy i kultury.

Czytelnik jest bardzo ważnym podmiotem struktury biblioteki, dlatego też kodeks zabrania dyskryminowania kogokolwiek z jej użytkowników. Ochrona prywatności jest równie ważnym zapisem.

Bibliotekarze i pracownicy informacji mają za zadanie rozpoznawać, zaspokajać i rozwijać potrzeby informacyjne, edukacyjne, naukowe, kulturalne, estetyczne i rozrywkowe oraz udostępniać je bez ingerencji w ograniczanie swobodnego dostępu do nich. Komentarze i wywieranie nacisku na użytkownika jest niedozwolone. Należy udzielić wyczerpującej informacji bez wartościowania i pozwolić dokonać wyboru.

Zasady odpowiedzialności za prestiż zawodu i lojalności wobec pracodawcy również znalazły się w kodeksie — w tym celu należy wzmocnić świadomość i utożsamianie się z zawodem poprzez rozwój pracowników, co przekłada się na rozwój instytucji. Zawód bibliotekarza jeszcze wciąż postrzegany jest poprzez utarte od dawna stereotypy funkcjonujące w świadomości społecznej. W ich przełamaniu może pomóc znajomość wartości, jakie on ze sobą niesie i tym samym stać się elementem napędowym zmiany negatywnego wizerunku.

Zachowanie bibliotekarzy i pracowników informacji w codziennej pracy i świadomość jej celu gwarantują zmiany w postrzeganiu ich jako grupy zawodowej. Przez lata utrwałała się opinia, że zawód ten jest łatwy, nudny i nieprzynoszący satysfakcji. Takie opinie wynikały z braku uznania finansowego, co często powodowało przypadkowość zatrudnienia. Dla społeczeństwa gratyfikacja finansowa ma znaczenie i to ona określa jakość, poziom i markę danego zawodu, dlatego też należy zadbać o należyte wynagrodzenie, co spowoduje odpowiedni dobór kadry.

Do fundamentalnych wartości etycznych bibliotekarzy należy przestrzeganie praw człowieka, zasad demokracji państwa i prawa, a także praw autorskich. Kodeks zawiera w sobie uniwersalny charakter profesji, ujmując w swych zapisach tylko to, co jest przez tę grupę realizowane. Kodyfikacja i upowszechnienie tych wartości służy podniesieniu prestiżu zawodowego i uświadomienia sobie ogromu bogactwa intelektualnego, jakim dysponują i którym zarządzają. Ważne jest, że taki akt zaistniał. Szczególnie znaczenie może on mieć dla nowych adeptów tego zawodu, którzy zapewne przełamają całkowicie stereotypy, a wykonywany zawód będzie świadomie wybrany i dający wiele satysfakcji.

Ciekawym układem wyróżnia się spośród innych kodeks etyki zawodowej węgierskich bibliotekarzy, uchwalony 17 stycznia 2006 r. Zawiera w zasadzie takie same unormowania, jak inne tego typu kodeksy etyczne dotyczące tej grupy zawodowej, ale ma odmienny od pozostałych układ. Kodeks podzielony jest na cztery powiązane ze sobą części. Pierwsza część stanowi zbiór nakazów moralnych, zawartych w dziesięciu punktach, co stanowi swego rodzaju dekalog, dopełniony komentarzami i objaśnieniami. Charakter wirtualny ma druga część — będą ją w przyszłości wypełniać kodeksy etyczne różnych związków, organizacji i typów bibliotek. W części trzeciej zamieszczono „pełną wersję objaśnień komentarzy i dodatków”. Ostatnią, czwartą, stanowi bibliografia zawierająca wykaz publikacji drukowanych i rękopiśmiennych dotyczących etyki bibliotekarskiej². Pod tym kodeksem etyki podpisy złożyło sześć węgierskich organizacji bibliotekarskich.

Barbara Ziółkowska

¹ Kodeks etyki bibliotekarza i pracownika informacji, „Bibliotekarz”, 2005, nr 6, s. 3–6.

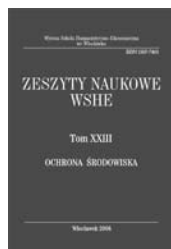
² Z. Gębołyś, Kodeks etyki zawodowej węgierskiego bibliotekarza, „Bibliotekarz”, 2006, nr 11, s. 17.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

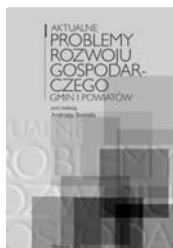
„Zeszyty Naukowe WSHE”, tom XXII,
Nauki Administracyjno-Prawne
red. Krystyna Kamińska
ISSN 1507-7403, Włocławek 2006
B5, s. 171; cena 17 zł

Prezentowane w tomie prace są odzwierciedleniem wielokierunkowości badań naukowych prowadzonych przez pracowników Wydziału Administracji. Poruszana w nich tematyka jest związana z szeroko pojętym wymiarem sprawiedliwości; druga grupa artykułów omawia problematykę działania samorządu terytorialnego i struktur administracyjnych.

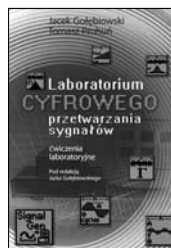
„Zeszyty Naukowe WSHE”, tom XXIII,
Ochrona Środowiska
Gospodarka zasobami wody i antropopresyjne przemiany środowiska
red. Stanisław Biniak
ISSN 1507-7403, Włocławek 2006
B5, s. 178; cena 17 zł

Główny nurt tematyczny zawarty w większości prac dotyczy szeroko rozumianego problemu gospodarowania zasobami wody, m.in. wód powierzchniowych w regionie włocławskim, gospodarki wodno-ściekowej. Pozostałe prace poświęcono różnym aspektom ochrony i kształtowania środowiska.

Aktualne problemy rozwoju gospodarczego gmin i powiatów
red. Andrzej Borodo
ISBN 83-88500-87-2, Włocławek 2006
B5, s. 136; cena 26 zł

Publikacja jest pokłosiem konferencji zorganizowanej przez Wydział Administracji WSHE i Stowarzyszenie Gmin Ziemi Dobrzyńskiej w Dobrzyniu n. Wisłą. Tematy opublikowanych referatów dotyczą m.in.: rodzajów i charakteru instrumentów rozwoju, jakie mogą być stosowane w samorządach, partnerstwa publiczno-prywatnego, pozyskiwania środków z Unii Europejskiej, spółek komunalnych, zakresu działalności gospodarczej samorządu, banków spółdzielczych, funduszy poręczeń.

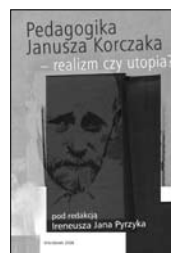
Jacek Gołębiowski, Tomasz Prohuń
Laboratorium cyfrowego przetwarzania sygnałów
ISBN 83-88500-86-4, Włocławek 2006
B5, s. 84; cena 15 zł

Skrypt dla studentów informatyki zawiera dziesięć ćwiczeń laboratoryjnych, na których studenci mogą zapoznać się z problematyką dotyczącą cyfrowego przetwarzania sygnałów w systemach pomiarowych, telekomunikacyjnych. Tematyka ćwiczeń obejmuje zastosowanie zintegrowanego środowiska programowania LabVIEW w systemach cyfrowego przetwarzania sygnałów.

Ireneusz Jan Pyrzyk
Wprowadzenie do pedagogiki opiekuńczej
ISBN 83-88500-89-9, Włocławek 2006
B5, s. 227

Przedmiotem i zarazem głównym problemem pracy jest zarys rozwoju i koncepcji polskiej pedagogiki opiekuńczej. W trzech rozdziałach przedstawiono kolejno: genezę i etapy rozwoju pedagogiki opiekuńczej na gruncie polskim, prekursorów pedagogiki opiekuńczej rozumianej szczególnie w aspekcie praktycznym, różnorodne koncepcje — zarówno klasyczne, jak i alternatywne.

Pedagogika Janusza Korczaka — realizm czy utopia?
red. Ireneusz Jan Pyrzyk
ISBN 83-88500-88-0, Włocławek 2006
B5, s. 152; cena 20 zł

Na publikację składa się zbiór prac przedstawionych w trzech częściach. Pierwsza traktuje o realnym wymiarze koncepcji pedagogicznej J. Korczaka nie tylko w historii, ale również współcześnie. Część druga została poświęcona dziecku i dzieciństwu jako przewodniej idei w koncepcji pedagogiki J. Korczaka. Trzecia część zawiera artykuły dotyczące zastosowania koncepcji pedagogiki Korczaka we współczesnej rzeczywistości pedagogicznej.

Dorota Wojciechowska

ZAPOWIEDZI WYDAWNICZE

B. Sprengel, *Policja Państwowa a przestępczość w powiecie włocławskim w latach 1919–1939*
Media lokalne i sublokalne na Kujawach wschodnich i ziemi dobrzyńskiej, red. W. Koński
M. Krajewski, *Ziemia dobrzyńska. Kalendarium (1965–2000). Tożsamość europejskiego regionu*
M. Pietraszewski, *Proces inwestycyjny realizowany przez fundusze Private Equity*
L. Dorożyński, *Podstawy pomiarów geodezyjnych w ochronie środowiska*
Od Straży Obywatelskich do Policji. Służby porządkowe na ziemiach polskich w XX wieku, red. R. Łaszewski, B. Sprengel
„Zeszyty Naukowe WSHE”, tom XXIV, Nauki Pedagogiczne, Nowe tendencje w pedagogice, red. B. Siemieniecki

- 5–13 IX 2006** — Joanna Skiba, kierownik Biura Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi WSHE, przebywała z wizytą przygotowawczą na uczelniach greckich i cypryjskich. Celem spotkań było omówienie organizacji współpracy międzyuczelnianej.
- 7 IX 2006** — Uchwałą nr 593/2006 z dnia 7 września 2006 r. Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej, pozytywnie zaopiniowało wniosek Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku o nadanie Wydziałowi Humanistycznemu uprawnień do prowadzenia kształcenia na kierunku europeistyka na poziomie studiów pierwszego stopnia.
- 7–10 IX 2006** — Akademia Techniczno-Rolnicza im. J. i J. Śniadeckich w Bydgoszczy była organizatorem XIV Spotkania Redaktorów Gazet Akademickich, na które przybyło blisko czterdziestu redaktorów z polskich uczelni. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele redakcji Gazety Semestralnej WSHE „Vladislavia” — Dorota Wojciechowska, kierownik Działu Wydawnictw, i Andrzej Sołtysiak, rzecznik prasowy WSHE.
- 14 IX 2006** — Kolejną studentką WSHE, która wyjechała za granicę w ramach programu Socrates/Erasmus, była Alicja Pawłowska (II rok socjologii). Pani Alicja kontynuowała naukę w tureckim Ankara University.
- 15 IX 2006** — Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku zaprezentowała swoją ofertę dydaktyczną na „Gieldzie Szkół Wyższych i Językowych” w Toruniu.
- 19 IX 2006** — Na posiedzeniu Zarządu Włocławskiego Towarzystwa Naukowego dokonano wyboru nowych władz Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku — rektora, prorektora ds. organizacji dydaktyki oraz dziekanów dwóch Wydziałów. Procedura wyboru dokonana była zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Dr Wojciech Gulin został wybrany rektorem, dr Marek Wojtkowski został wybrany prorektorem ds. organizacji dydaktyki. Dziekanem Wydziału Ekonomii i Informatyki został dr Marek Stefański, dziekanem Wydziału Ochrony Środowiska — dr inż. Edward Czubakowski.
- 22 IX 2006** — Rozpoczęła się rekrutacja uczniów szkół gimnazjalnych do udziału w warsztatach z cyklu „Egzamin Gimnazjalny 2007”, a także uczniów wszystkich typów szkół ponadgimnazjalnych, do udziału w II edycji warsztatów dla maturzystów z cyklu „Matura 2007”.
- 28 IX 2006** — Zakończyła się rekrutacja na studia do Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku w roku akademickim 2006/2007. Decyzję o studiach podjęło ponad 1100 osób. Jak co roku największą popularnością cieszyły się pedagogika, administracja, wychowanie fizyczne. W czołówce znalazły się także studia pomostowe dla pielęgniarek, coraz większym zainteresowaniem cieszy się kierunek socjologia, który został uruchomiony w WSHE w poprzednim roku akademickim.
- 4 X 2006** — Zainaugurowano rok akademicki 2006/2007. Uroczystość rozpoczęła się mszą św. w bazylice katedralnej, której przewodniczył ksiądz biskup dr Wiesław Mering, ordynariusz diecezji włocławskiej. Tuż po niej odbyła się oficjalna część w Auditorium Maximum WSHE im. Jana Pawła II przy ul. Piwnej 3.
- 5 X 2006** — WSHE we Włocławku zorganizowała „Forum Edukacji” — spotkanie, podczas którego omawiane były najważniejsze problemy i kierunki rozwoju polskiej edukacji. W dyskusji uczestniczyła m.in. Krystyna Szumilas, przewodnicząca Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży.
- 10 X 2006** — W Auditorium Maximum WSHE im. Jana Pawła II odbyła się inauguracja roku akademickiego 2006/2007 Włocławskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Wykład inauguracyjny pt. „Młodość vs. starość na przykładzie psychologicznej teorii Erika Eriksona” wygłosił dr Wojciech Gulin, rektor WSHE.
- 18 X 2006** — Po raz pierwszy we Włocławku, a już po raz czwarty w regionie Agencja „GRA” wraz z lokalnymi mediami zorganizowała konkurs, w którym uczniowie z włocławskich szkół wybierali „Najlepszego nauczyciela”. W akcję, obejmującą szkoły podstawowe, gimnazja i szkoły ponadgimnazjalne, włączyła się też WSHE we Włocławku.
- 19 X 2006** — Podczas konferencji prasowej władze uczelni poinformowały dziennikarzy o pozyskaniu przez Wyższą Szkołę Humanistyczno-Ekonomiczną we Włocławku funduszy unijnych. Tematyka konferencji była poszerzona o bieżące działania uczelni, m.in. otwarcie nowego kierunku — europeistyka. Gospodarze konferencji: rektor dr Wojciech Gulin, kanclerz dr Paweł Churski i prorektor ds. organizacji dydaktyki dr Marek Wojtkowski podali również do publicznej wiadomości informacje na temat planów uczelni związanych z dalszym pozyskiwaniem unijnych środków.
- 25 X 2006** — W Auditorium Maximum im. Jana Pawła II odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów ukończenia studiów wyższych absolwentom Wydziału Ekonomii i Informatyki. Jako pierwszy wystąpił dziekan dr Marek Stefański, następnie głos zabrali zaproszeni goście. Podczas uroczystości rektor WSHE wręczył upominek oraz okolicznościowy dyplom Anecie Florkiewicz, która okazała się dziesięcioletnią absolwentką naszej uczelni. W imieniu absolwentów wystąpiła Małgorzata Nowakowska. Wykład na zakończenie studiów wygłosił dr Adam Żwirbla.
- 26 X 2006** — Włocławskie Towarzystwo Naukowe oraz Wydział Ekonomii i Informatyki WSHE we Włocławku zorganizowali Regionalną Konferencję Naukową pt. „Samodzielność finansowa jako podstawa rozwoju jednostek samorządu terytorialnego”.
- 27 X 2006** — WSHE we Włocławku podpisała kolejne umowy z uczelniami partnerskimi w ramach europejskiego programu Socrates/Erasmus. Nowi partnerzy to łotewska Higher School of Psychology, oferująca współpracę w zakresie wymiany kadry oraz studentów na kierunkach ekonomia oraz pedagogika, a także uczelnia duńska University College Vitus Bering, która proponuje wspólne działania dla kierunku informatyka.
- 3 XI 2006** — W uczelni odbyła się konferencja pt. „Autostrada A-1 na odcińku Czerniewice–Stryków. Dlaczego opóźnia się realizacja inwestycji?”, zorganizowana przez Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz Włocławską Radę Federacji Naczelnej Organizacji Technicznej.
- 6 XI 2006** — Odbyło się spotkanie informacyjne poświęcone programom studenckich praktyk zawodowych w USA. Była to pierwsza w mieście, w tym roku akademickim, prezentacja Camp America, najśłynniejszego na świecie międzynarodowego programu studenckiej wymiany kulturalnej, łączącej wakacje w USA z możliwością legalnej pracy na zasadach Work and Travel, organizowanego od 36 lat przez Amerykański Instytut Studiów Zagranicznych.
- 7 XI 2006** — Dlaczego współczesny świat wymaga od nas znajomości języków?, dlaczego studiowanie i praca za granicą to nic trudnego?, dlaczego włoskiego najlepiej uczyć się latem, a polskiego zimą? — na te pytania odpowiedzieli goście i uczestnicy spotkania promującego naukę języków obcych, jakie odbyło się w WSHE we Włocławku.
- 8 XI 2006** — Od maja 2005 r. Studium Języków Obcych WSHE brało udział w działaniach przygotowujących najnowszy projekt europejski Socrates Lingua 1. W trakcie pierwszego seminarium kontaktowego w Pradze podjęto wstępne ustalenia, które wyłoniły grupę partnerską projektu (Czechy, Polska, Hiszpania, Estonia, Wielka Brytania oraz Belgia). WSHE we Włocławku podpisała umowę partnerską z Komisją Europejską, która jednoznacznie określa udział uczelni w nowej sferze działań. Czas trwania projektu wynosi trzy lata, a dofinansowanie z Komisji Europejskiej to kwota 138 tysięcy euro dla całego konsorcjum.
- 9 XI 2006** — W ramach współpracy Wydziału Zdrowia Publicznego WSHE z Centrum Doskonalenia i Edukacji w Collegium Maius rozpoczął się cykl warsztatów metodycznych z piłki siatkowej i aerobiku. Spotkania, adresowane do nauczycieli wychowania fizycznego, prowadzili pracownicy Wydziału Zdrowia Publicznego mgr Ryszard Bachorski i mgr Marek Zieliński.
- 9 XI 2006** — Członkowie Włocławskiego Koła Polskiego Towarzystwa Geograficznego wysłuchali prelekcji dr. Pawła Churskiego z WSHE pt. „Australia–Nowa Zelandia”. Spotkanie odbyło się w Auditorium Maximum.
- 10 XI 2006** — Odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów ukończenia studiów pierwszego stopnia absolwentom Wydziału Administracji. Uroczystość rozpoczął pełniący obowiązki dziekana dr Adam Strzelecki. Po zabraniu głosu przez gości 192 absolwentów odebrało z rąk swoich promotorów dyplomy ukończenia studiów wyższych. W imieniu absolwentów wystąpił Antoni Frankowski.

16 XI 2006 — 421 absolwentów Wydziału Pedagogicznego odebrało z rąk promotorów dyplomy ukończenia studiów pierwszego stopnia. Uroczystość rozpoczął pełniący obowiązki dziekana dr inż. Kazimierz Ciżkowicz, następnie rektor WSHE dr Wojciech Gulin wręczył 13 najlepszym absolwentom okolicznościowe nagrody. W imieniu absolwentów wystąpiła Joanna Białostocka.

23 XI 2006 — 286 absolwentów Wydziału Pedagogicznego odebrało z rąk promotorów dyplomy ukończenia studiów magisterskich. Po wystąpieniach pełniącego obowiązki dziekana dr inż. Kazimierza Ciżkowicza oraz zaproszonych gości rektor WSHE dr Wojciech Gulin wręczył najlepszym absolwentom nagrody. Wyróżnione zostały: Alicja Buzuk, Agnieszka Gliniecka, Wanda Kozłowska, Monika Wilamonowska. Na zakończenie uroczystości, w imieniu absolwentów, wystąpił Józef Krawczyk.

24 XI 2006 — Dziekan Wydziału Humanistycznego WSHE we Włocławku, Urząd Miasta Włocławek, Dobrzyńsko-Kujawskie Towarzystwo Kulturalne byli gospodarzami spotkania z dr. Adamem Wróblem, autorem książki o gwarze kujawskiej pt. *Bo óny korzyniamy w zimi sum glymboko*.

30 XI 2006 — Studenci bawili się na imprezie andrzejkowej w „Gwiezdnym Wrotach”.

30 XI 2006 — Odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów ukończenia studiów wyższych pierwszego i drugiego stopnia absolwentom Wydziału Humanistycznego. Po wystąpieniach pełniącego obowiązki dziekana dr. Bolesława Sprengla oraz zaproszonych gości rektor WSHE dr Wojciech Gulin wręczył najlepszym absolwentom nagrody. Na zakończenie uroczystości, w imieniu absolwentów, wystąpił Witold Filipiński.

1 XII 2006 — „Stan i perspektywy wykorzystania funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w województwie kujawsko-pomorskim” to temat seminarium, jakie zorganizował Wydział Administracji WSHE przy współpracy z Urzędem Marszałkowskim w Toruniu.

7 XII 2006 — Na Wydziale Ekonomii i Informatyki WSHE (kierunek informatyka) powstało Koło Naukowe Informatyków „NET”. Nazwa koła powiązana jest ściśle z dyscypliną naukową reprezentowaną przez studentów, którzy do niego należą. Koło zrzesza członków w dwóch sekcjach: sieciowej, której opiekunem jest mgr inż. Stanisław Wszelak, oraz programistycznej, prowadzonej przez mgr. inż. Kamila Maciejewskiego.

8–10 XII 2006 — W Pampelunie (Hiszpania) odbyło się seminarium grupy partnerskiej unijnego projektu w programie Socrates Lingua 1. WSHE, jako jedyną uczelnię polską w projekcie, reprezentowała Joanna Skiba, kierownik Biura Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi WSHE.

9 XII 2006 — W hali OSiR we Włocławku odbyły się zawody sportowe — wyścigi na ergometrze wioślarskim. Organizatorami tych zmagani były Włocławskie Towarzystwo Wioślarskie, Urząd Miasta Włocławek oraz Polski Związek Towarzystw Wioślarskich. Startowała w nich m.in. studentka WSHE kierunku wychowanie fizyczne oraz zawodniczka WTW Włocławek — Anna Specjalska. Nagrody do VII edycji Pucharu Polski ufundował rektor WSHE dr Wojciech Gulin.

9 XII 2006 — We Włocławku odbyły się Akademickie Mistrzostwa Uczelni Wyższych w futsalu regionu Kujaw i Pomorza. Zespół AZS WSHE zajął drugie miejsce. Najlepszym zawodnikiem został Łukasz Rzepiński, królem strzelców okazał się Łukasz Grube — obaj zawodnicy z AZS-u WSHE.

14 XII 2006 — W uczelni gościli marszałek województwa kujawsko-pomorskiego Piotr Całbecki oraz posłanka na Sejm RP Domicela Kopaczewska. Celem wizyty było omówienie współpracy między samorządem województwa a uczelnią w zakresie wspólnych działań na rzecz rozwoju regionu. W spotkaniu uczestniczyli także: Rafał Sobolewski, przewodniczący Rady Miasta Włocławek, Sławomir Kopyś, radny Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego, oraz Grzegorz Borek z Urzędu Marszałkowskiego. Gospodarzami byli: kanclerz dr Paweł

Churski, rektor dr Wojciech Gulin i prorektor ds. organizacji dydaktyki dr Marek Wojtkowski.

15 XII 2006 — W WSHE gościł Tadeusz Zwiefka, poseł do Parlamentu Europejskiego, który wygłosił wykład nt. „Media w procesie integracji europejskiej”. Słuchaczami wykładu, który był częścią cyklu pt. „Deбаты obywatelskie w WSHE”, byli głównie studenci socjologii, filologii polskiej i administracji.

15 XII 2006 — WSHE zaprezentowała swoją ofertę kształcenia na Targach Edukacyjnych przygotowanych przez Szkolny Ośrodek Kariery w Liceum Ogólnokształcącym w Sierpcu. Swoją ofertę przedstawiło ponad 30 uczelni.

18 XII 2006 — Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku rozpoczęła rekrutację śródroczną kandydatów na studia pierwszego stopnia na rok akademicki 2006/2007. Uczelnia oferuje nowy kierunek: europeistykę. Europeistyka w WSHE jest rekomendowana przez posła do Parlamentu Europejskiego Tadeusza Zwiefkę.

18 XII 2006 — „Teatr Mocnych Wrażeń” działający przy Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku wystawił spektakl pt. „Opowieść wigilijna”.

19 XII 2006 — Uczelniana Rada Samorządu Studenckiego WSHE przygotowała spotkanie oplatkowe, na którym gościli studenci oraz władze uczelni.

20 XII 2006 — Odbyło się Spotkanie Adwentowe i Oplatek Akademickich z księdzem biskupem Wiesławem Meringiem. W spotkaniu, którego organizatorem było Duszpasterstwo Akademickie, uczestniczyły władze, pracownicy naukowo-dydaktyczni, studenci oraz absolwenci włocławskich uczelni.

21 XII 2006 — Władze WSHE, władze dziekańskie, pracownicy naukowscy i administracyjni oraz studenci spotkali się na uczelnianej Wigilii. Uroczystość rozpoczęli życzeniami dr Wojciech Gulin, rektor uczelni, oraz dr Stanisław Kunikowski, prezes Włocławskiego Towarzystwa Naukowego. Następnie ks. dr Witold Dorsz, duszpasterz akademicki, poświęcił oplatek.

22 XII 2006 — Rozpoczął się profesjonalny Kurs webmasterów oraz programistów HTML, CSS, PHP przygotowany przez Studium Informatyki WSHE.

2 I 2007 — Wydział Zdrowia Publicznego WSHE we Włocławku rozpoczął rekrutację na kursy pozwalające uzyskać kwalifikacje zawodowe w dziedzinie kultury fizycznej.

9 I 2007 — Władze WSHE we Włocławku spotkały się z dyrektorami szkół ponadgimnazjalnych z Włocławka i z terenu powiatu włocławskiego. W uczelni gościli także Domicela Kopaczewska — posłanka na Sejm RP, Jolanta Pijaczyńska — naczelnik Wydziału Edukacji, Kultury i Sportu Starostwa Powiatowego we Włocławku oraz Ryszard Machnowski — naczelnik Wydziału Edukacji Urzędu Miasta we Włocławku. Celem spotkania było m.in. przedstawienie projektów mających na celu popularyzację nauki i wiedzy wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych.

10 I 2007 — Odbyło się spotkanie studentów Wydziału Ekonomii i Informatyki w czytelni Biblioteki Głównej WSHE. Jego celem było przybliżenie zasobów elektronicznych, którymi dysponuje Biblioteka i podniesienie umiejętności studentów w zakresie posługiwania się nimi. Do współpracy zaproszono pracowników działu obsługi klienta firmy Euromoney Polska SA — autora serwisu ekonomiczno-prawnego ISI Emerging Markets — Polska.

17 I 2007 — Gościem WSHE był prof. Imants Bergs, prorektor ds. współpracy międzynarodowej z uczelnią School of Business Administration (Ryga, Łotwa). W trakcie spotkania z prorektorem ds. organizacji dydaktyki WSHE dr. Markiem Wojtkowskim omówione zostały wspólne założenia organizacyjne dotyczące działań w nadchodzących latach.

Andrzej Sołtysiak

Wladislavia

Gazeta Semestralna Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku.

Redagują Dorota Wojciechowska, Andrzej Sołtysiak, współpraca Danuta Kuźnicka. **Opracowanie graficzne i łamanie** Dorota Magier.

Zdjęcia Andrzej Sołtysiak, Marek Specjalski, Magdalena Tasak (archiwum WSHE we Włocławku).

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść artykułów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania otrzymanych materiałów i zmian tytułów.

Adres redakcji: 87-800 Włocławek, ul. Piwna 3, tel. (0*54) 230 41 48, faks (0*54) 230 41 49; www.wshe.pl/wladislavia, e-mail: wydawnictwa@wshe.pl

Realizacja wydawnicza: Oficyna Wydawnicza „Lega” Włocławskiego Towarzystwa Naukowego, 87-800 Włocławek, pl. Wolności 20, tel./faks (0*54) 231 45 51.

Nakład 2000 egz. ISSN 1427-9061

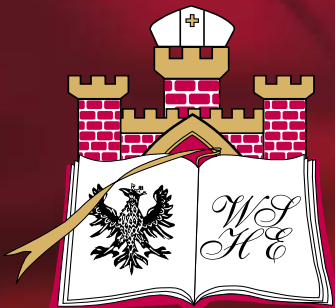
INAUGURACJA

SPOTKANIE Z DYREKTORAMI SZKÓŁ PONADGIMNAZJALNYCH

Inauguracja roku akademickiego 2006/2007 Włocławskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku

WYŻSZA SZKOŁA
HUMANISTYCZNO-EKONOMICZNA
WE WŁOCŁAWKU

8 kierunków kształcenia:

ADMINISTRACJA

EKONOMIA

EUROPEISTYKA

INFORMATYKA

OCHRONA ŚRODOWISKA

PEDAGOGIKA

PIELĘGNIARSTWO

WYCHOWANIE FIZYCZNE

- **Najlepsza uczelnia niepubliczna w województwie kujawsko-pomorskim** wg rankingów uczelni wyższych 2006 "Wprost", "Rzeczpospolitej", "Perspektyw" i "Newsweeka"
- **Studia I stopnia (licencjackie, inżynierskie), II stopnia (magisterskie) oraz podyplomowe**
- **Najwyższa jakość kształcenia potwierdzona akredytacjami Państwowej Komisji Akredytacyjnej oraz Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkolnictwa Medycznego**
- **Możliwość studiowania za granicą w ramach programu Socrates Erasmus (WSHE współpracuje z 9 uczelniami partnerskimi, m.in. z Włoch, Hiszpanii, Szwecji, Portugalii, Turcji)**
- **Jedne z najniższych opłat za studia w regionie oraz atrakcyjny system wsparcia finansowego**

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna
we Włocławku
ul. Piwna 3, 87-800 Włocławek
tel. 054 23 04 106, fax 054 23 04 111
e-mail: biurorektora@wshe.pl

Więcej o Uczelni:

www.wshe.pl